

9	Husdyr og mejeriprodukter
10	Landbrugsprodukter
11	Andre råvarer

Artikel 325a

Korrelationer for råvarerisiko i den samme undergruppe

1. I denne artikel anses to råvarer for at være forskellige råvarer, hvis der på markedet findes tokontrakter, der kun adskiller sig ved den underliggende råvare, der skal leveres ifølge hver kontrakt.

2. Mellem to følsomheder WS_k og WS_l i den samme undergruppe fastsættes korrelationsparameteren ρ_{kl} således:

$$\rho_{kl} = \rho_{kl}^{(\text{commodity})} \cdot \rho_{kl}^{(\text{tenor})} \cdot \rho_{kl}^{(\text{basis})}$$

hvor

$\rho_{kl}^{(\text{commodity})}$ er lig med 1, når de to råvarer med følsomhederne k og l er identiske, og ellers er den lig med korrelationerne i samme undergruppe anført i tabel 10

$\rho_{kl}^{(\text{tenor})}$ er lig med 1, når de to toppunkter for følsomhederne k og l er identiske, og ellers er den lig med 99 %, og

$\rho_{kl}^{(\text{basis})}$ er lig med 1, når de to følsomheder er identiske med hensyn til leveringsstedet for en råvare, og ellers er den lig med 99,90 %.

3. Korrelationerne $\rho_{kl}^{(\text{commodity})}$ i den samme undergruppe er:

10

Under-gruppe nr.	Undergruppenavn	Korrelation (commodity)
1	Energi — faste brændsler	55 %
2	Energi — flydende brændsler	95 %
3	Energi — elektricitet og kulstofhandel	40 %
4	Fragt	80 %
5	Metaller — ikkeædle	60 %
6	Gasformige brændsler	65 %
7	Ædelmetaller (inklusive guld)	55 %

8	Korn og olieplanter	45 %
9	Husdyr og mejeriprodukter	15 %
10	Landbrugsprodukter	40 %
11	Andre råvarer	15 %

4. Uanset stk. 1 finder følgende bestemmelser anvendelse:

- a) To risikofaktorer, der er tildelt undergruppe nr. 3 i tabel 10 og vedrører elektricitet, anses for at være forskellige råvarerisikofaktorer, når elektriciteten er produceret i forskellige regioner eller leveres på forskellige tidspunkter i henhold til den kontraktlige aftale.
- b) To risikofaktorer, der er tildelt undergruppe 4 i tabel 10 og vedrører fragt, anses for at være forskellige råvarerisikofaktorer, når fragtruten eller leveringsugen er forskellig.

Artikel 325au

Korrelationer på tværs af undergrupper for råvarerisiko

Korrelationsparameteren γ_{bc} , som finder anvendelse på aggregeringen af følsomheder mellem forskellige undergrupper, fastsættes til:

- a) 20 %, når de to undergrupper falder inden for undergruppe nr. 1-10
- b) 0 %, når en af de to undergrupper er undergruppe nr. 11.

Artikel 325av

Risikovægte for valutakursrisiko

1. Risikovægt for alle følsomheder over for valutarisikofaktorer præciseres i den delegerede retsakt, der er omhandlet i artikel 461a.
2. Risikovægten for valutakursrisikofaktorerne vedrørende valutapar, der består af euro og valutaen foren medlemsstat, der deltager i anden fase af den økonomiske og monetære union (ERM II), er en af følgende:
 - a) risikovægten omhandlet i stk. 1 divideret med 3
 - b) det maksimale udsving inden for det udsvingsbånd, som medlemsstaterne og Den Europæiske Centralbank formelt har fastlagt, hvis dette udsvingsbånd er snævrere end det udsvingsbånd, der er fastlagt inden for rammerne af ERM II.
3. Uanset stk. 2 svarer risikovægten for valutakursrisikofaktorerne vedrørende de i stk. 2 omhandlede valutaer, der deltager i ERM II og har et formelt fastlagt udsvingsbånd, der er snævrere end standard-udsvingsbåndet på plus eller minus 15 %, til det maksimale procentmæssige udsving inden for dette snævrere bånd.
4. Risikovægten for de valutakursrisikofaktorer, der er omfattet af underkategorien mest likvide valutapar, jf. artikel 325bd, stk. 7, litra c), er risikovægten omhandlet i nærværende artikels stk. 1 divideret med 2.

5. Hvis den daglige kurs i de foregående tre år viser, at et valutapar bestående af euro og en anden valuta end euro i en medlemsstat er konstant, og at instituttet altid kan opnå et kursspænd på nul i de pågældende handler vedrørende dette valutapar, kan instituttet anvende risikovægten omhandlet i stk. 1 divideret med 2, forudsat at det har sin kompetente myndigheds udtrykkelige tilladelse hertil.

Artikel 325aw

Korrelationer for valutakursrisiko

En ensartet korrelationsparameter γ_{bc} , som er lig med 60 %, finder anvendelse på aggregeringen af følsomheder over for valutakursrisikofaktorer.

Underafdeling 2

Vega- og curvatorerisikovægte og -korrelationer

Artikel 325ax

Vega- og curvaturerisikovægte

1. Vegarisikofaktorer anvender de deltaundergrupper, der er omhandlet i underafdeling 1.
2. Risikovægten for en given vegarisikofaktor k bestemmes som en andel af den aktuelle værdi af denne risikofaktor k , som repræsenterer den implicite volatilitet af et underliggende instrument, som beskrevet i afdeling 3.
3. Andelen omhandlet i stk. 2 afhænger af den forudsatte likviditet for hver type risikofaktor efter følgende formel:

$$RW_k = (\text{Værdien af risikofaktor } k) \cdot \min \left\{ RW_\sigma \cdot \frac{\sqrt{LH_{risk\ class}}}{\sqrt{10}}; 100\% \right\}$$

hvor

RW_k = risikovægten for en given vegarisikofaktor k RW_σ

fastsættes til 55 %, og

$LH_{risk\ class}$ er den lovbestemte likviditetshorisont, som anvendes ved fastlæggelsen af hver vegarisikofaktor k . $LH_{risk\ class}$ fastlægges i overensstemmelse med følgende tabel:

Tabel 11

Risikoklasse	LHrisk class
GIRR	60
CSR ikke securitiseringer	120
CSR securitiseringer (CTP)	120
CSR securitiseringer (uden for CTP'en)	120
Aktie (large cap)	20
Aktie (small cap)	60

Råvare	120
Valuta	40

4. Undergrupper, som er omhandlet i forbindelse med deltarisiko i underafdeling 1, anvendes også i forbindelse med curvaturerisiko, medmindre andet fremgår af dette kapitel.

5. For valuta- og curvatureaktierisikofaktorer er curvaturerisikovægtene relative skift, som er lig med de deltarisikovægte, der er omhandlet i underafdeling 1.

6. For curvaturerisikofaktorer vedrørende den almindelige rente, kreditspænd og råvarer er curvaturerisikovægten det parallelle skift i alle toppunkter for hver kurve på grundlag af den højeste fastsatte deltarisikovægt omhandlet i underafdeling 1 for den relevante risikoklasse.

Artikel 325ay

Vega- og curvaturerisikokorrelationer

1. Mellem vegarisikofølsomheder i den samme undergruppe for risikoklassen almindelig renterisiko (GIRR) fastsættes korrelationsparameteren P_{kl} således:

$$\rho_{kl} = \min \left\{ \rho_{kl}^{(\text{option maturity})} \cdot \rho_{kl}^{(\text{underlying maturity})}; 1 \right\}$$

hvor

$\rho_{kl}^{(\text{option maturity})}$ er lig med $e^{-\alpha \cdot \frac{|T_k - T_l|}{\min\{T_k, T_l\}}}$, hvor α fastsættes til 1 %, og T_k og T_l er lig med løbetiderne for de optioner, for hvilke vegafølsomhederne er udledt, udtrykt som antal år, og

$\rho_{kl}^{(\text{underlying maturity})}$ er lig med $e^{-\alpha \cdot \frac{|T_k^U - T_l^U|}{\min\{T_k^U, T_l^U\}}}$, hvor α fastsættes til 1 %, T_k^U og T_l^U er lig med løbetiderne for de instrumenter, der ligger til grund for de optioner, for hvilke vegafølsomheder er udledt minus løbetiderne for de tilsvarende optioner, i begge tilfælde udtrykt som antal år.

2. Mellem vegarisikofølsomheder i den samme undergruppe for de øvrige risikoklasser fastsættes korrelationsparameteren P_{kl} således:

$$\rho_{kl} = \min \left\{ \rho_{kl}^{(\text{DELTA})} \cdot \rho_{kl}^{(\text{option maturity})}; 1 \right\}$$

hvor

$\rho_{kl}^{(\text{DELTA})}$ er lig med deltakorrelationen i den samme undergruppe svarende til den undergruppe, som vegarisikofaktorerne k og l ville blive tildelt til, og

$\rho_{kl}^{(\text{option maturity})}$ fastsættes i henhold til stk. 1.

3. Med hensyn til vegarisikofølsomheder mellem undergrupper i en risikoklasse (GIRR og ikke-GIRR) finder de samme korrelationsparametre γ_{bc} , som anført for deltakorrelationer for hver risikoklasse i afdeling 4 anvendelse i forbindelse med vegarisiko.

4. Der indregnes ingen diversificerings- eller afdækningsfordele mellem vegarisikofaktorer og deltarisikofaktorer efter standardmetoden. Kapitalgrundlagskravene for vegarisiko og deltarisiko aggregeres ved simpel addition.
5. Curvaturerisikokorrelationer er kvadratroden af de tilsvarende deltarisikokorrelationer ρ_{kl} og γ_{bc} som er omhandlet i underafdeling 1.

KAPITEL 1B

Alternativ metode med interne modeller

Afdeling 1

Tilladelse og kapitalgrundlagskrav

Artikel 325az

Alternativ metode med interne modeller og tilladelse til at anvende alternative interne modeller

1. Den alternative metode med interne modeller, der er beskrevet i dette kapitel, anvendes kun med henblik på det i artikel 430b, stk. 3, fastsatte indberetningskrav.
2. Når de kompetente myndigheder har bekræftet, at institutterne overholder kravene i artikel 325bh, 325bog 325bj, indrømmer de institutterne tilladelse til at beregne deres kapitalgrundlagskrav for porteføljen af alle positioner, der er fordelt til handelsenheder, ved hjælp af deres alternative interne modeller i henhold til artikel 325ba, forudsat at alle følgende krav er opfyldt:
 - a) handelsenhederne er blevet etableret i henhold til artikel 104b
 - b) instituttet har givet den kompetente myndighed en begrundelse for medtagelsen af handelsenhederne i anvendelsesområdet for den alternative metode med interne modeller
 - c) handelsenhederne har opfyldt de »backtesting«-krav, der er omhandlet i artikel 325bf, stk. 3, i det forudgående år
 - d) instituttet har foretaget indberetning til sine kompetente myndigheder om resultaterne af kravet vedrørende fordeling af overskud og tab for de handelsenheder, som er omhandlet i artikel 325bg
 - e) handelsenheder, som er blevet tildelt mindst én af de positioner i handelsbeholdningen, som er omhandlet i artikel 325bl, opfylder kravene i artikel 325bm vedrørende den interne model for misligholdelsesrisiko
 - f) handelsenhederne har ikke fået tildelt nogen securitiserings- eller resecuritiseringspositioner.

Med henblik på dette stykkes først afsnit, litra b), kan manglende medtagelse af en handelsenhed i anvendelsesområdet for den alternative metode med interne modeller ikke begrundes med den omstændighed, at kapitalgrundlagskravet beregnet ved hjælp af den alternative standardmetode, der er beskrevet i artikel 325, stk. 3, litra a), ville være lavere end kapitalgrundlagskravet beregnet ved hjælp af den alternative metode med interne modeller.

3. Institutter, som har fået tilladelse til at anvende den alternative metode med interne modeller, foretager indberetning til de kompetente myndigheder i overensstemmelse med artikel 430b, stk. 3.
4. Et institut, som har fået den i stk. 2 omhandlede tilladelse, underretter straks de kompetente myndigheder, hvis en af dets handelsenheder ikke længere opfylder mindst et af kravene i nævnte stykke. Insti-

tuttet kan i så fald ikke længere anvende dette kapitel på nogen af de positioner, der er tildelt denne handelsenhed, og beregner kapitalgrundlagskravene i relation til markedsrisiko i overensstemmelse med den metode, der er fastsat i kapitel 1a, for alle de positioner, der er tildelt denne handelsenhed fra den tidligste indberetningsdato og indtil instituttet over for de kompetente myndigheder har godtgjort, at handelsenheden igen opfylder kravene i stk. 1.

5. Uanset stk. 4 kan kompetente myndigheder under særlige omstændigheder indrømme et institut tilladelse til fortsat at anvende dets alternative interne modeller til beregning af kapitalgrundlagskravene i relation til markedsrisiko for en handelsenhed, der ikke længere opfylder betingelserne i denne artikelsstk. 2, c), og i artikel 325bg, stk. 1. Når de kompetente myndigheder udøver dette skøn, underretter de EBA og begrundet deres beslutning.

6. For positioner, der er tildelt handelsenheder, for hvilke et institut ikke har fået den i stk. 2 omhandlede tilladelse, beregnes kapitalgrundlagskravene i relation til markedsrisiko af dette institut i overensstemmelse med kapitel 1a i dette afsnit. Med henblik på denne beregning betragtes alle disse positioner isoleret som en separat portefølje.

7. Væsentlige ændringer i anvendelsen af alternative interne modeller, som instituttet har fået tilladelse til at anvende, udvidet anvendelse af alternative interne modeller, som instituttet har fået tilladelse til at anvende, og væsentlige ændringer af instituttets valg af rækken af modellerbare risikofaktorer, som er omhandlet i artikel 365bc, stk. 2, kræver særskilt tilladelse fra de kompetente myndigheder.

Institutterne underretter de kompetente myndigheder om alle andre udvidelser og ændringer af anvendelsen af de alternative interne modeller, som instituttet har fået tilladelse til.

8. EBA udarbejder udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder med henblik på at præcisere:

a) betingelserne for at vurdere væsentligheden af udvidelser og ændringer af anvendelsen af alternative interne modeller og ændringer i rækken af modellerbare risikofaktorer, som er omhandlet i artikel 325bc

b) den vurderingsmetode, som de kompetente myndigheder anvender til at bekræfte, at et institut efterlever kravene i artikel 325bh, 325bi, 325bn, 325bo og 325bp.

EBA forelægger disse udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder for Kommissionen senest den 28. juni 2024].

Kommissionen tillægges beføjelse til at supplere denne forordning ved at vedtage de i første afsnit omhandlede reguleringsmæssige tekniske standarder i overensstemmelse med artikel 10-14 i forordning (EU) nr. 1093/2010.

9. EBA udarbejder udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder med henblik på at præcisere de særlige omstændigheder, hvorunder kompetente myndigheder kan indrømme et institut tilladelse:

a) til fortsat at anvende sine alternative interne modeller til beregning af kapitalgrundlagskravene i relation til markedsrisiko for en handelsenhed, der ikke længere opfylder betingelserne i denne artikels stk. 2, litra c), og i artikel 325bg, stk. 1

b) til at nedsætte tillægget til den værdi, der fremkommer ved overskridelser under »backtesting« af hypotetiske ændringer

EBA forelægger disse udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder for Kommissionen senest den 28. juni 2024.

Kommissionen tillægges beføjelse til at supplere denne forordning ved at vedtage de i første afsnit omhandlede reguleringsmæssige tekniske standarder i overensstemmelse med artikel 10-14 i forordning (EU) nr. 1093/2010.

Artikel 325ba

Kapitalgrundlagskrav ved anvendelse af alternative interne modeller

1. Et institut, der anvender en alternativ intern model, beregner kapitalgrundlagskravene i relation til porteføljen af alle positioner, der er tildelt handelsenheder, for hvilke instituttet har fået tilladelse som omhandlet i artikel 325az, stk. 2, som det højeste af følgende:
 - a) summen af følgende værdier:
 - i) risikomålet for instituttets expected shortfall den foregående dag beregnet i henhold til artikel 325bb (ES_t-1), og
 - ii) instituttets stressscenariebaserede risikomål for den foregående dag beregnet i henhold til afdeling 5 (SS_t-1), eller
 - b) summen af følgende værdier:
 - i) gennemsnittet af instituttets daglige risikomål for expected shortfall beregnet i henhold til artikel 325bb for hver af de forudgående 60 arbejdsdage (ES_{avg}) multipliceret med multiplikationsfaktoren (mc) og
 - ii) gennemsnittet af instituttets daglige stressscenariebaserede risikomål beregnet i overensstemmelse med afdeling 5 for hver af de forudgående 60 arbejdsdage (SS_{avg}).
2. Institutter, som har positioner i handlede gælds- og aktieinstrumenter, som er omfattet af anvendelsesområdet for den interne model for misligholdelsesrisiko og tildelt handelsenheder, som er omhandlet i stk. 1, skal opfylde et yderligere kapitalgrundlagskrav, udtrykt som den højeste af følgende værdier:
 - a) det seneste kapitalgrundlagskrav vedrørende misligholdelsesrisiko, beregnet i overensstemmelse med afdeling 3
 - b) gennemsnittet af beløbet omhandlet i litra a) over de forudgående 12 uger.

Afdeling 2 Generelle krav *Artikel 325bb*

Risikomål for expected shortfall

1. Institutterne beregner risikomålet for expected shortfall, som er omhandlet i artikel 325ba, stk. 1, litra a), for en given dato »t« og for en given portefølje af positioner i handelsbeholdningen således:

$$ES_t = \rho \cdot (UES_t) + (1 - \rho) \cdot \sum_i UES_t^i$$

hvor

ES_t = risikomålet for expected shortfall

i = indekset for de fem brede risikofaktorkategorier, der er anført i den første kolonne i tabel 2 i artikel 325bd

UES_t = målet for unconstrained expected shortfall beregnet som følger:

$$UES_t = PES_t^{RS} \cdot \max \left(\frac{PES_t^{FC}}{PES_t^{RC}}, 1 \right)$$

UES_t^i
= målet for unconstrained expected shortfall for den brede risikofaktorkategori i beregnet således:

$$UES_t^i = PES_t^{RS,i} \cdot \max \left(\frac{PES_t^{FC,i}}{PES_t^{RC,i}}, 1 \right)$$

ρ = den tilsynsmæssige korrelationsfaktor på tværs af brede risikokategorier $\rho = 50\%$

PES_t^{RS}
= målet for partial expected shortfall, der beregnes for alle positioner i porteføljen i henhold til artikel 325bc, stk. 2

PES_t^{RC}
= målet for partial expected shortfall, der beregnes for alle positioner i porteføljen i henhold til artikel 325bc, stk. 3

PES_t^{FC}
= målet for partial expected shortfall, der beregnes for alle positioner i porteføljen i henhold til artikel 325bc, stk. 4

$PES_t^{RS,i}$
= målet for partial expected shortfall for den brede risikofaktorkategori i , der beregnes for alle positioner i porteføljen i henhold til artikel 325bc, stk. 2

$PES_t^{RC,i}$
= målet for partial expected shortfall for den brede risikofaktorkategori i , der beregnes for alle positioner i porteføljen i henhold til artikel 325bc, stk. 3, og

$PES_t^{FC,i}$
= målet for partial expected shortfall for den brede risikofaktorkategori i , der beregnes for alle positioner i porteføljen i henhold til artikel 325bc, stk. 4.

2. Institutterne anvender kun fremtidige støds scenarier på den specifikke række af modellerbare risikofaktorer, som finder anvendelse på målet for hver partial expected shortfall, jf. artikel 325bc, når de fastsætter målet for hver partial expected shortfall i forbindelse med beregningen af risikomålet for expected shortfall i overensstemmelse med stk. 1.
3. Når mindst én transaktion i porteføljen har mindst én modellerbar risikofaktor, som er henført til den brede risikofaktorkategori i i henhold til artikel 325bd, beregner institutterne målet for unconstrained expected shortfall for den brede risikofaktorkategori i og indsætter den i formlen for risikomålet for expected shortfall, som er omhandlet i nærværende artikels stk. 1.

4. Uanset stk. 1 kan et institut reducere den hyppighed, hvormed målene for unconstrained expected

shortfall UES_t^i og for partial expected shortfall $PES_t^{RS,i}$, $PES_t^{RC,i}$ og $PES_t^{FC,i}$ for alle brede risikofaktorkategorier i beregnes, fra dagligt til ugentligt, forudsat at begge følgende betingelser er opfyldt:

a) instituttet kan over for sin kompetente myndighed godtgøre, at markedsrisikoen med hensyn til de relevante positioner i handelsbeholdningen ikke undervurderes i beregningen af målet for unconstrained expected shortfall

$$UES_t^i$$

b) instituttet er i stand til at øge den hyppighed, hvormed

$$UES_t^i$$

$$PES_t^{RS,i}$$

$$PES_t^{RC,i}$$

og

$$PES_t^{FC,i}$$

Artikel 325bc

Beregning af partial expected shortfall

1. Institutterne beregner alle målene for partial expected shortfall omhandlet i artikel 325bb, stk. 1, således:

a) daglige beregninger af målene for partial expected shortfall

b) ved et 97,5-percentil ensidigt konfidensinterval

c) for en given portefølje af positioner i handelsbeholdningen beregner instituttet målet for partial expected shortfall på tidspunktet t efter følgende formel:

$$PES_t = \sqrt{(PES_t(T))^2 + \sum_{j \geq 2} (PES_t(T,j) \cdot \sqrt{\frac{(LH_j - LH_{j-1})}{10}})}$$

hvor

PES_t = målet for partial expected shortfall på tidspunktet t

j = indekset for de fem likviditetshorisonter, der er anført i den første kolonne i tabel 1LH_j

= varigheden af likviditetshorisonter j som udtrykt i dage i tabel 1

T = basistidshorisonen, hvor T = 10 dage

$PES_t(T)$ = målet for partial expected shortfall, som er bestemt ved kun at anvende fremtidige støds-scenarier med en tidshorizont på ti dage på den specifikke række af modellerbare risikofaktorer for de positioner

i porteføljen, der er beskrevet i stk. 2, 3 og 4, for hvert mål for partial expected shortfall, som er omhandlet i artikel 325bb, stk. 1, og

$PES_t(T, j)$ = målet for partial expected shortfall, som er bestemt ved kun at anvende fremtidige stødsce- narier med en tidshorisont på ti dage på den specifikke række af modellerbare risikofaktorer for de positioner i porteføljen, der er beskrevet i stk. 2, 3 og 4, for hvert mål for partial expected shortfall, som er omhandlet i artikel 325bb, stk. 1, og for hvilken den effektive likviditetshorisont som bestemt i overensstemmelse med artikel 325bd, stk. 2, er lig med eller længere end LH_j .

Tabel 1

Likviditetshorisont j	Varighed af likviditetshorisont j
1	10
2	20
3	40
4	60
5	120

2. Med henblik på at beregne målene for partial expected shortfall PES_t^{RS} og $PES_t^{RS,i}$ som er omhandlet i artikel 325bb, stk. 1, skal institutterne i tillæg til kravene i nærværende artikels stk. 1 opfylde følgende krav:

- a) ved beregningen af

$$PES_t^{RS}$$

anvender institutterne kun fremtidige stødsce- narier på en række af de modellerbare risikofaktorer for de positioner i porteføljen, som institut- tet har valgt på en for de kompetente myndigheder tilfredsstillende måde, således at følgende betingelse opfyldes, idet summen overtages

$$\frac{1}{60} \cdot \sum_{k=0}^{59} \frac{PES_{t-k}^{RC}}{PES_{t-k}^{FC}} \geq 75\%$$

fra de forudgående 60 arbejdsdage:

Et institut, der ikke længere opfylder kravet i første afsnit i dette litra, underretter straks de kompetente myndigheder og ajourfører rækken af modellerbare risikofaktorer inden for to uger med henblik på at opfylde dette krav; hvis det pågældende institut efter to uger ikke har opfyldt dette krav, benytter det den metode, som er beskrevet i kapitel 1a, til at beregne kapitalgrundlagskravene i relation til markedsrisiko for visse handelsenheder, indtil dette institut over for den kompetente myndighed er i stand til at godtgøre, at det opfylder kravet i første afsnit i dette litra

- b) ved beregningen af

$$PES_t^{RS,i}$$

anvender institutterne kun fremtidige støds scenarier på den række af modellerbare risikofaktorer for positioner i porteføljen, som instituttet har valgt med henblik på litra a), og som er henført til den brede risikofaktorkategori i henhold til artikel 325bd

- c) de datainput, der anvendes til at bestemme de fremtidige støds scenarier, som anvendes på de modellerbare risikofaktorer, jf. litra a) og b), kalibreres efter historiske data ud fra en sammenhængende finansiel stressperiode på 12 måneder, som angives af instituttet, med henblik på at maksimere værdien af

$$PES_t^{RS}$$

Med henblik på at angive denne stressperiode anvender institutterne en observationsperiode, som begynder fra senest den 1. januar 2007, på en for de kompetente myndigheder tilfredsstillende måde, og

- d) datainputtene for

$$PES_t^{RS,i}$$

kalibreres efter den stressperiode på 12 måneder, som instituttet har angivet i forbindelse med litra c).

- 3) Med henblik på at beregne målene for partial expected shortfall PES_t^{RC} og $PES_t^{RC,i}$, som er omhandlet i artikel 325bb, stk. 1, skal institutterne i tillæg til kravene i nærværende artikels stk. 1 opfylde følgende krav:

- a) ved beregningen af

$$PES_t^{RC}$$

anvender institutterne kun fremtidige støds scenarier på den række af modellerbare risikofaktorer for positioner i porteføljen, som er omhandlet i stk. 2, litra a)

- b) ved beregningen af

$$PES_t^{RC,i}$$

anvender institutterne kun fremtidige støds scenarier på den række af modellerbare risikofaktorer for positioner i porteføljen, som er omhandlet i stk. 2, litra b)

- c) de datainput, der anvendes til at bestemme de fremtidige støds scenarier, som anvendes på de modellerbare risikofaktorer, jf. litra a) og b), kalibreres efter de i stk. 4, litra c), omhandlede historiske data. Disse data ajourføres mindst en gang om måneden.

- 4) Med henblik på at beregne målene for partial expected shortfall PES_t^{FC} og $PES_t^{FC,i}$, som er omhandlet i artikel 325bb, stk. 1, skal institutterne i tillæg til kravene i nærværende artikels stk. 1 opfylde følgende krav:

- a) ved beregningen af

$$PES_t^{FC}$$

anvender institutterne fremtidige støds scenarier på alle modellerbare risikofaktorer for positionerne i porteføljen

- b) ved beregningen af

$$PES_t^{FC,i}$$

anvender institutterne fremtidige støds scenarier på alle modellerbare risikofaktorer for positionerne i porteføljen, som er henført til den brede risikofaktorkategori i i henhold til artikel 325bd

- c) de datainput, der anvendes til at bestemme de fremtidige støds scenarier, som anvendes på de modellerbare risikofaktorer, jf. litra a) og b), kalibreres efter historiske data ud fra den forudgående periode på 12 måneder; hvis der opstår en betydelig stigning i prisvolatiliteten for et betydeligt antal modellerbare risikofaktorer i et instituts portefølje, som ikke indgår i den række af risikofaktorer, der er omhandlet i stk. 2, litra a), kan de kompetente myndigheder kræve, at et institut anvender historiske data fra en periode, der er kortere end de forudgående 12 måneder, idet en sådan kortere periode dog må ikke være kortere end den forudgående periode på seks måneder; de kompetente myndigheder underretter EBA om enhver beslutning om, at et institut skal anvende historiske data fra en kortere periode end 12 måneder, og begrundet denne beslutning.

5. Ved beregningen af et givent mål for partial expected shortfall omhandlet i artikel 325bb, stk. 1, bevarer institutterne værdierne for de modellerbare risikofaktorer, på hvilke de ikke skal anvende fremtidige støds scenarier for dette mål for partial expected shortfall i henhold til nærværende artikels stk. 2, 3 og 4.

Artikel 325bd

Likviditetshorisonter

1. Institutterne henfører hver risikofaktor for positioner, der er tildelt til de handelsenheder, for hvilke instituttet har fået tilladelse som omhandlet i artikel 325az, stk. 2, eller for hvilke de er ved at få indrømmet den pågældende tilladelse, til en af de brede risikofaktorkategorier, der er anført i tabel 2, og til en af de brede underkategorier for risikofaktorer, der er anført i samme tabel.
2. Likviditetshorisonten for en risikofaktor for de positioner, der er omhandlet i stk. 1, er likviditetshorisonten for den tilsvarende brede underkategori for risikofaktorer, som den er henført til.
3. Uanset denne artikels stk. 1 kan et institut for en given handelsenhed beslutte at erstatte likviditetshorisonten for en bred underkategori for risikofaktorer anført i tabel 2 i denne artikel med en af de længere likviditetshorisonter, der er anført i tabel 1 i artikel 325bc. Hvis et institut træffer en sådan beslutning, finder den længere likviditetshorizont anvendelse på alle de modellerbare risikofaktorer for de positioner, der er tildelt denne handelsenhed, og henregnet til denne brede underkategori for risikofaktorer med henblik på at beregne målene for partial expected shortfall i overensstemmelse med artikel 325bc, stk. 1, litra c).

Et institut underretter de kompetente myndigheder om de handelsenheder og brede underkategorier for risikofaktorer, på hvilke det vælger at anvende behandlingen omhandlet første afsnit.

4. Med henblik på at beregne målene for partial expected shortfall i overensstemmelse med artikel 325bc, stk. 1, litra c), beregnes den effektive likviditetshorizont for en given modellerbar risikofaktor for en given position i handelsbeholdningen således:

EffectiveLH =	SubCatLH if Mat > LH ₅
	min (SubCatLH, min _j {LH _j /LH _j ≥ Mat}) if LH ₁ ≤ Mat ≤ LH ₅
	LH ₁ if Mat < LH ₁

hvor

EffectiveLH = den effektive likviditetshorizont

Mat = løbetiden for positionen i handelsbeholdningen

SubCatLH = varigheden af likviditetshorisonten for den modellerbare risikofaktor fastsat i overensstemmelse med stk. 1, og

min_j {LH_j/LH_j = Mat} = varigheden af en af de likviditetshorisonter i tabel 1 i artikel 325bc, som er den tætteste likviditetshorizont over løbetiden for positionen i handelsbeholdningen.

5. Valutapar, der består af euro og valutaen i en medlemsstat, der deltager i anden fase af ERM II, medtages i underkategorien mest likvide valutapar i den brede risikofaktorkategori for valuta i tabel 2.
6. Et institut kontrollerer mindst en gang om måneden, at henførelsen, jf. stk. 1, er hensigtsmæssig.
7. EBA udarbejder udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder med henblik på at præcisere:
- hvordan institutterne skal henføre risikofaktorerne for de i stk. 1 omhandlede positioner til brede risikofaktorkategorier og brede underkategorier for risikofaktorer for så vidt angår stk. 1
 - hvilke valutaer der udgør underkategorien for de mest likvide valutaer i den brede risikofaktorkategori for renter i tabel 2
 - hvilke valutapar der udgør underkategorien for de mest likvide valutapar i den brede risikofaktorkategori for valuta i tabel 2
 - definitionerne af lille markedskapitalisering og stor markedskapitalisering med henblik på underkategorien aktiekurs og volatilitet i den brede risikofaktorkategori for aktier i tabel 2.

EBA forelægger disse udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder for Kommissionen senest den 28. marts 2020.

Kommissionen tillægges beføjelse til at supplere denne forordning ved at vedtage de i første afsnit omhandlede reguleringsmæssige tekniske standarder i overensstemmelse med artikel 10-14 i forordning (EU) nr. 1093/2010.

Tabel 2

Brede risikofaktorkategorier	Brede underkategorier for risikofaktorer	Brede underkategorier for risikofaktorer	Varighed af likviditetshorisonten (dage)
Rente	Mest likvide valutaer og national valuta	1	10
	Andre valutaer (ekskl. mest likvide valutaer)	2	20
	Volatilitet	4	60
	Andre typer	4	60
Kreditspænd	Medlemsstaters centrale forvaltning, herunder centralbanker	2	20
	Dækkede obligationer udstedt af kreditinstitutter i medlems-	2	20

	stater (Investment Grade)		
	Stat (Investment Grade)	2	20
	Stat (High Yield)	3	40
	Selskaber (Investment Grade)	3	40
	Selskaber (High Yield)	4	60
	Volatilitet	5	120
	Andre typer	5	120
Aktie	Aktiekurs (stor markeds kapitalisering)	1	10
	Aktiekurs (lille kapitalisering)	2	20
	Volatilitet (stor markeds kapitalisering)	2	20
	Volatilitet (lille markeds kapitalisering)	4	60
	Andre typer	4	60
Valuta	Mest likvide valutapar	1	10
	Andre valutapar (ekskl. mest likvide valutapar)	2	20
	Volatilitet	3	40
	Andre typer	3	40

Råvare	Energi pris og CO ₂ -emissionspris	2	20
	Ædelmetalpris og pris på ikke-jernholdigt metal	2	20
	Priser på andre råvarer (ekskl. energi pris, CO ₂ -emissionspris, ædelmetalpris og pris på ikkejernholdigt metal)	4	60
	Energivolatilitet og CO ₂ -emissionsvolatilitet	4	60
	Ædelmetalvolatilitet og volatilitet for ikke-jernholdigt metal	4	60
	Volatiliteter for andre råvarer (ekskl. energivolatilitet, CO ₂ -emissionsvolatilitet, ædelmetalvolatilitet og volatilitet for ikke-jernholdigt metal)	5	120
	Andre typer	5	120

Artikel 325be

Vurdering af risikofaktorerers modellerbarhed

1. Institutterne vurderer modellerbarheden af alle risikofaktorer for de positioner, der er tildelt handelsenheder, for hvilke instituttet har fået tilladelsen som omhandlet i artikel 325az, stk. 2, eller er ved at få den pågældende tilladelse.

2. Som led i den i denne artikels stk. 1 omhandlede vurdering beregner institutterne kapitalgrundlagskravene i relation til markedsrisiko i henhold til artikel 325bk for de risikofaktorer, der er ikkemodellerbare.
3. EBA udarbejder udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder med henblik på at præcisere kriterierne for vurdering af, om modellerbarheden af risikofaktorerne er i overensstemmelse med stk. 1, og hyppigheden af denne vurdering.

EBA forelægger disse udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder for Kommissionen senest den 28. marts 2020.

Kommissionen tillægges beføjelse til at supplere denne forordning ved at vedtage de i første afsnit omhandlede reguleringsmæssige tekniske standarder i overensstemmelse med artikel 10-14 i forordning (EU) nr. 1093/2010.

Artikel 325bf

Reguleringsmæssige »backtesting«-krav og multiplikationsfaktorer

1. Med henblik på denne artikel forstås ved »overskridelse« en endagsændring i porteføljens værdi sammensat af alle de positioner, der er tildelt handelsenheden, som overstiger den relaterede value-at-risk-værdi, som er beregnet på grundlag af instituttets alternative interne model i overensstemmelse med følgende krav:
 - a) beregningen af value-at-risk er betinget af en besiddelsesperiode på en dag
 - b) fremtidige stødsценарier finder anvendelse på risikofaktorerne for handelsenhedens positioner, som er omhandlet i artikel 325bg, stk. 3, og som anses for at være modellerbare i henhold til artikel 325be
 - c) de datainput, der anvendes til at bestemme de fremtidige stødsценарier, som anvendes på de modellerbare risikofaktorer, kalibreres efter de i artikel 325bc, stk. 4, litra c), omhandlede historiske data.
 - d) medmindre andet er anført i denne artikel, baseres instituttets alternative interne model på de modelberegningssforudsætninger, der også blev anvendt til at beregne risikomålet for expected shortfall, som er omhandlet i artikel 325ba, stk. 1, litra a)
2. Institutterne tæller daglige overskridelser på grundlag af »backtesting« af de hypotetiske og faktiske ændringer i porteføljens værdi sammensat af alle de positioner, der er tildelt handelsenheden.
 3. Et instituts handelsenhed anses for at opfylde »backtesting«-kravene, såfremt antallet af overskridelser for den pågældende handelsenhed i løbet af de seneste 250 arbejdsdage ikke overskrider en af følgende:
 - a) 12 overskridelser for value-at-risk-værdien beregnet ved et 99-percentil ensidigt konfidensinterval på grundlag af »backtesting« af de hypotetiske ændringer i porteføljens værdi
 - b) 12 overskridelser for value-at-risk-værdien beregnet ved et 99-percentil ensidigt konfidensinterval på grundlag af »backtesting« af de faktiske ændringer i porteføljens værdi
 - c) 30 overskridelser for value-at-risk-værdien beregnet ved et 97,5-percentil ensidigt konfidensinterval på grundlag af »backtesting« af de hypotetiske ændringer i porteføljens værdi
 - d) 30 overskridelser for value-at-risk-værdien beregnet ved et 97,5-percentil ensidigt konfidensinterval på grundlag af »backtesting« af de faktiske ændringer i porteføljens værdi.
 4. Institutterne tæller daglige overskridelser i overensstemmelse med følgende:

- a) »backtesting« af hypotetiske ændringer i porteføljeværdien baseres på en sammenligning af porteføljens daglige slutværdi og, under antagelse af uændrede positioner, porteføljeværdien ved slutningen af den efterfølgende dag
- b) »backtesting« af faktiske ændringer i porteføljeværdien baseres på en sammenligning af porteføljens daglige slutværdi og dens faktiske værdi ved slutningen af den efterfølgende dag eksklusive gebyrer og provisioner
- c) en overskridelse tælles for hver arbejdsdag, for hvilken instituttet ikke kan vurdere porteføljens værdi eller ikke kan beregne value-at-risk-værdien omhandlet i stk. 3.
5. Et institut beregner, jf. stk. 6 og 7, multiplikationsfaktoren (mc) omhandlet i artikel 325ba for porteføljen af alle positioner, der er tildelt handelsenheder, for hvilke det har fået tilladelse til at anvende alternative interne modeller som omhandlet i artikel 325az, stk. 2.
6. Multiplikationsfaktoren (mc) er summen af værdien 1,5 og et tillæg mellem 0 og 0,5 i overensstemmelse med tabel 3. For den portefølje, der er omhandlet i stk. 5, beregnes dette tillæg ud fra antallet af overskridelser i de seneste 250 arbejdsdage ifølge instituttets »backtesting« af value-at-risk-værdien beregnet i henhold til dette afsnits litra a). Beregningen af tillægget er omfattet af følgende krav:
- a) en overskridelse er en endagsændring i denne porteføljes værdi, som overstiger den relaterede value-at-risk-værdi, som er beregnet ved hjælp af instituttets interne model i overensstemmelse med følgende:
- i) en besiddelsesperiode på en dag
- ii) et 99-percentil ensidigt konfidensinterval
- iii) fremtidige støds scenarier finder anvendelse på risikofaktorerne for handelsenhedens positioner, som er omhandlet i artikel 325bg, stk. 3, og som anses for at være modellerbare i henhold til artikel 325be
- iv) de datainput, der anvendes til at bestemme de fremtidige støds scenarier, som anvendes på de modellerbare risikofaktorer, kalibreres efter de i artikel 325bc, stk. 4, litra c), omhandlede historiske data.
- v) medmindre andet er anført i denne artikel, baseres instituttets interne model på de modelberegningssituationer, der også blev anvendt til at beregne risikomålet for expected shortfall, som er omhandlet i artikel 325ba, stk. 1, litra a)
- b) antallet af overskridelser er lig med det højeste af antallet af overskridelser under hypotetiske og de faktiske ændringer i porteføljens værdi

Tabel 3

Antal overskridelser	Tillæg
Under 5	0,00
5	0,20
6	0,26
7	0,33

8	0,38
9	0,42
Over 9	0,5

Under særlige omstændigheder kan de kompetente myndigheder nedsætte tillægget til den værdi, der fremkommer ved overskridelser under »backtesting« af hypotetiske ændringer, hvis antallet af overskridelser under »backtesting« af de faktiske ændringer ikke fremkommer ved mangler i den interne model.

7. De kompetente myndigheder kontrollerer, at multiplikationsfaktoren, jf. stk. 5, er hensigtsmæssig, og at handelsenheden overholder »backtesting«-kravene i stk. 3. Institutterne underretter omgående de kompetente myndigheder om overskridelser, der skyldes deres »backtesting«-program, og giver en forklaring på disse overskridelser og underretter under alle omstændigheder de kompetente myndigheder herom senest fem arbejdsdage efter en overskridelse.
8. Uanset denne artikels stk. 2 og 6 kan de kompetente myndigheder give et institut tilladelse til ikke at tælle en overskridelse, hvis en endagsændring i værdien af dets portefølje, der overstiger den relaterede value-at-risk-værdi, som er beregnet ved hjælp af det pågældende instituts interne model, skyldes en ikkemodellerbar risikofaktor. Instituttet skal i et sådant tilfælde over for sin kompetente myndighed dokumentere, at det stressscenariebaserede risikomål, der er beregnet i henhold til artikel 325bk, for denne ikkemodellerbare risikofaktor er højere end den positive forskel mellem ændringen i værdien af instituttets portefølje og den relaterede value-at-risk-værdi.
9. EBA udarbejder udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder med henblik på at præcisere de tekniske elementer, der skal medtages i hypotetiske og faktiske ændringer i værdien af et institutsportefølje, for så vidt angår denne artikel.

EBA forelægger disse udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder for Kommissionen senest den 28. marts 2020.

Kommissionen tillægges beføjelse til at supplere denne forordning ved at vedtage de i første afsnit omhandlede reguleringsmæssige tekniske standarder i overensstemmelse med artikel 10-14 i forordning (EU) nr. 1093/2010.

Artikel 325bg

Krav vedrørende fordeling af overskud og tab

1. Et instituts handelsenhed opfylder kravene vedrørende fordeling af overskud og tab, såfremt denne handelsenhed opfylder de krav, der er fastsat i denne artikel.
2. Kravet vedrørende fordeling af overskud og tab skal sikre, at de teoretiske ændringer i værdien af en handelsenheds portefølje på grundlag af instituttets risikomålingsmodel ligger tilstrækkeligt tæt på de hypotetiske ændringer i værdien af handelsenhedens portefølje baseret på instituttets prisfastsættelsesmodel.
3. For hver position i en given handelsenhed skal et instituts opfyldelse af kravet vedrørende fordeling af overskud og tab føre til opstilling af en præcis liste over risikofaktorer, som anses for at være hensigtsmæssige til at bekræfte instituttets opfyldelse af det »backtesting«-krav, der er omhandlet i artikel 325bf.
4. EBA udarbejder udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder med henblik på at præcisere:

- a) de kriterier, der under hensyntagen til udviklingen i internationale reguleringsmæssige standarder er nødvendige for at sikre, at de teoretiske ændringer i værdien af en handelsenheds portefølje ligger tilstrækkeligt tæt på de hypotetiske ændringer i værdien af handelsenhedens portefølje med henblik på stk. 2
- b) konsekvenserne for et institut, hvis de teoretiske ændringer i værdien af en handelsenheds portefølje ikke ligger tilstrækkeligt tæt på de hypotetiske ændringer i værdien af handelsenhedens portefølje med henblik på stk. 2
 - c) hvor hyppigt et institut skal foretage fordeling af overskud og tab
- d) de tekniske elementer, der skal medtages i de teoretiske og hypotetiske ændringer i værdien af en handelsenheds portefølje med henblik på denne artikel
- e) hvordan institutter, der benytter den interne model, skal aggregere det samlede kapitalgrundlagskravi relation til markedsrisici for alle deres positioner i handelsbeholdningen og positioner uden for handelsbeholdningen, der er udsat for valutakursrisiko eller råvarerisiko, under hensyntagen til de i litra b) omhandlede konsekvenser.

EBA forelægger disse udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder for Kommissionen senest den 28. marts 2020.

Kommissionen tillægges beføjelse til at supplere denne forordning ved at vedtage de i første afsnit omhandlede reguleringsmæssige tekniske standarder i overensstemmelse med artikel 10-14 i forordning (EU) nr. 1093/2010.

Artikel 325bh

Krav vedrørende risikomåling

1. Institutter, som bruger en intern risikomålingsmodel, der anvendes til at beregne kapitalgrundlagskravene i relation til markedsrisiko, jf. artikel 325ba, sikrer, at denne model opfylder alle følgende krav:

- a) Den interne risikomålingsmodel omfatter et tilstrækkeligt antal risikofaktorer, som omfatter mindst de risikofaktorer, der er omhandlet i kapitel 1a, afdeling 3, underafdeling 1, medmindre instituttet over for de kompetente myndigheder godtgør, at udeladelsen af disse risikofaktorer ikke har væsentlig indvirkning på resultaterne af kravet vedrørende fordeling af overskud og tab, jf. i artikel 325bg; et institut skal over for de kompetente myndigheder kunne forklare, hvorfor det har anvendt en risikofaktor i sin prisfastsættelsesmodel, men ikke i sin interne risikomålingsmodel.
- b) Den interne risikomålingsmodel skal tage højde for optioners og andre produkters ikkelineære karakter samt korrelationsrisikoen og basisrisikoen.
- c) Den interne risikomålingsmodel skal indregne en række risikofaktorer, der svarer til renterne i de enkelte valutaer, som instituttet har rentefølsomme balance- og ikkebalanceførte positioner i; instituttet skal gengive rentekurverne under anvendelse af generelt accepterede fremgangsmåder; rentekurven opdeles i forskellige løbetidssegmenter for at opfange forskelle i rentevolatilitet langs rentekurven; for væsentlige eksponeringer mod renterisiko i de væsentligste valutaer og på de væsentligste markeder skal rentekurven modelleres ved hjælp af mindst seks løbetidssegmenter, og det antal risikofaktorer, der anvendes til at modellere rentekurven, skal stå i forhold til karakteren og kompleksiteten af instituttets handelsstrategier; modellen skal desuden opfange risikospændet for ikkefuldstændige korrelationer mellem forskellige rentekurver eller forskellige finansielle instrumenter for den samme underliggende udsteder.

- d) Den interne risikomålingsmodel skal indregne risikofaktorer, der svarer til guld og til de enkelte frem- mede valutaer, som instituttets positioner er denomineret i; for CIU'er tages der hensyn til deres reelle valutapositioner; institutterne kan anvende tredjepartsindberetninger om CIU'ens valutaposition, forudsat at det i tilstrækkelig grad er sikret, at indberetningen er korrekt; en CIU's valutapositioner, som et institut ikke har kendskab til, udskilles fra metoden med interne modeller og behandles i overensstemmelse med kapitel 1a.
- e) Modelberegningsteknikkens sofistikeringsgrad skal stå i forhold til betydningen af institutternes aktiviteter på aktiemarkederne; den interne risikomålingsmodel skal anvende en særskilt risikofaktor mindst for hvert af de aktiemarkeder, hvor instituttet har større positioner, og mindst én risikofaktor, der opfanger systemiske bevægelser i aktiekurser og denne risikofaktors afhængighed af de individuelle risikofaktorer for hvert aktiemarked.
- f) Den interne risikomålingsmodel skal anvende en særskilt risikofaktor mindst for hver af de råvarer, hvori instituttet har større positioner, medmindre instituttet har en lille samlet råvareposition i forhold til sine samlede handelsaktiviteter, i hvilket tilfælde den kan anvende en særskilt risikofaktor for hver bred råvaretype; for væsentlige eksponeringer mod råvaremarkeder skal modellen opfange risikoen for ikkefuldstændig korrelation mellem råvarer, der er sammenlignelige, men ikke identiske, eksponeringen mod ændringer i terminspriserne som følge af manglende løbetidsmatch og convenience yield mellem positioner i derivater og likvide midler.
- g) Der skal for de anvendte tilnærmede værdier tidligere være opnået gode resultater vedrørende de positioner, der reelt besiddes, og de tilnærmede værdier skal være tilstrækkelig konservative og må kun anvendes, hvis de foreliggende data er utilstrækkelige, som f.eks. under stressperioden som omhandlet i artikel 325bc, stk. 2, litra c).
- h) For væsentlige eksponeringer mod volatilitetsrisici i forbindelse med instrumenter med optionalitet skal den interne risikomålingsmodel opfange afhængigheden af implicite volatiliteter på tværs af strikepriser og optioners løbetider.
2. Instituttet må kun anvende empiriske korrelationer inden for brede risikofaktorkategorier og, med henblik på at beregne målet for unconstrained expected shortfall UES_t, jf. artikel 325bb, stk. 1, på tværs af brede risikofaktorkategorier, hvis instituttets metode til måling af disse korrelationer er pålidelig, er forenelig med de relevante likviditetshorisonter og anvendes forsvarligt.
3. Senest den 28. september 2020 udsteder EBA i overensstemmelse med artikel 16 i forordning (EU)nr. 1093/2010 retningslinjer, der præciserer kriterierne for anvendelsen af de i artikel 325bc omhandlede datainput i risikomålingsmodellen.

Artikel 325bi

Kvalitative krav

1. Interne risikomålingsmodeller, der anvendes med henblik på dette kapitel, skal være pålidelige, beregnes og anvendes forsvarligt og overholde alle følgende kvalitetskrav:
- a) Interne risikomålingsmodeller, der anvendes til beregning af kapitalkrav vedrørende markedsrisiko, skal udgøre en integreret del af instituttets daglige risikostyringsprocedure og danne grundlag for rapportering om risikoeksponering til den øverste ledelse.
- b) Institutter skal have en risikokontrolfunktion, der er uafhængig af handelsfunktioner, og som rapporterer direkte til den øverste ledelse; risikokontrolfunktionen skal være ansvarlig for udformningen og imple-

menteringen af alle interne risikomålingsmodeller; risikokontrolfunktionen skal foretage den indledende og løbende validering af interne modeller, der anvendes med henblik på dette kapitel, og bærer ansvaret for det overordnede risikostyringssystem; risikokontrolfunktionen skal daglig udarbejde og analysere rapporter om resultaterne fra interne modeller til beregning af kapitalkrav vedrørende markedsrisiko og rapporter om hensigtsmæssige foranstaltninger vedrørende handelsbegrænsninger.

- c) ledelsesorganet og den øverste ledelse skal være aktivt involveret i risikokontrolprocessen, og risikokontrolfunktionens daglige rapporter skal behandles på et ledelsesniveau, der har tilstrækkelige beføjelser til at kræve, at positioner, som individuelle handlere har taget, reduceres, såvel som til at kræve, at instituttets samlede risikoeksponering reduceres.
- d) Institutet skal råde over et tilstrækkelig stort antal medarbejdere med et færdigheds- og kompetence-niveau, der er hensigtsmæssigt i forhold til sofistikeringsgraden af de interne risikomålingsmodeller, og et tilstrækkeligt antal medarbejdere med færdigheder og kompetencer inden for områderne handel, risikokontrol, revision og administration af handler/positioner.
- e) Institutet skal have fastlagte procedurer til overvågning og sikring af, at instituttets skriftligt fastlagte interne retningslinjer og kontrolforanstaltninger vedrørende den generelle anvendelse af dets interne risikomålingsmodeller efterleves.
- f) Interne risikomålingsmodeller, herunder prisfastsættelsesmodeller, skal have vist sig at være rimelig nøjagtige til risikomåling og må ikke være væsentligt forskellige fra de modeller, som instituttet anvender til sin interne risikostyring.
- g) Institutet skal hyppigt gennemføre omfattende stresstestprogrammer, herunder omvendte stresstest, som indbefatter interne risikomålingsmodeller; resultaterne af disse stresstest skal analyseres af den øverste ledelse mindst en gang om måneden og være i overensstemmelse med de retningslinjer og rammer, som ledelsen har godkendt; instituttet skal træffe hensigtsmæssige foranstaltninger, hvis resultaterne af disse stresstest afslører uforholdsmæssige tab fra instituttets handelsaktiviteter under visse omstændigheder.
- h) Institutet skal foretage en uafhængig gennemgang af sine interne risikomålingsmodeller enten som led i sin regelmæssige interne revision eller ved at give en tredjepart til opgave at gennemføre denne gennemgang, der skal foretages på en for de kompetente myndigheder tilfredsstillende måde.

I forbindelse med første afsnit, litra h), er en tredjepart en virksomhed, som leverer revisions- og konsulenttjenester til institutterne, og som råder over medarbejdere, der har tilstrækkelige færdigheder og kompetencer på området for markedsrisiko i forbindelse med handelsaktiviteter.

2. Den gennemgang, som er omhandlet i stk. 1, litra h), skal omfatte både handelsfunktionens og den uafhængige risikokontrolfunktionens aktiviteter. Institutet skal mindst en gang årligt foretage en gennemgang af risikostyringsprocessen som helhed. Gennemgangen skal se nærmere på følgende:

- a) hvorvidt dokumentationen vedrørende risikostyringsmodellen og -processen samt organisationen af risikokontrolfunktionen er fyldestgørende
- b) hvorledes risikovurderingerne integreres i den daglige risikostyring, og hvorvidt ledelsesrapporteringen fungerer fyldestgørende
- c) de processer, som instituttet anvender ved godkendelse af de risikoberegningsmodeller og værdiansættelsessystemer, der anvendes af personalet i handelsfunktioner og administrationsfunktioner

- d) de risici, der tages højde for i modellen, nøjagtigheden og hensigtsmæssigheden af risikomålingssystemet og valideringen af eventuelle større ændringer i den interne risikomålingsmodel
- e) hvorvidt opgørelsen af positioner er nøjagtig og fuldstændig, hvorvidt volatilitets- og korrelationskoefficienterne er nøjagtige og hensigtsmæssige, hvorvidt vurderingen og beregningen af risikofølsomheden er nøjagtig, og hvorvidt generering af tilnærmede værdier er nøjagtig og hensigtsmæssig, når de foreliggende data er utilstrækkelige til at opfylde kravene i dette kapitel
- f) den kontrolproces, som instituttet anvender ved vurderingen af, om de informationskilder, der bruges til den interne risikomålingsmodel, er konsistente, aktuelle og pålidelige, samt om sådanne informationskilder er uafhængige
- g) den kontrolproces, som instituttet anvender ved vurderingen af »backtesting«-krav og krav vedrørende fordeling af overskud og tab, som foretages med henblik på at vurdere dets interne risikomålingsmodellers nøjagtighed
- h) når gennemgangen foretages af en tredjepart i henhold til stk. 1, litra h), bekræftelsen af, at den interne kontrolproces, der er beskrevet i artikel 325bj, opfylder sit mål.
3. Institutterne ajourfører de teknikker og fremgangsmåder, de anvender i forbindelse med de interne risikomålingsmodeller, der er anvendt med henblik på dette kapitel, for at tage hensyn til udviklingen af nye teknikker og bedste praksis for så vidt angår disse interne risikomålingsmodeller.

Artikel 325bj

Intern validering

1. Institutterne skal indføre procedurer, der sikrer, at interne risikomålingsmodeller, der anvendes med henblik på dette kapitel, er tilstrækkeligt valideret af parter, der er passende kvalificeret, og som er uafhængige af udviklingsproceduren, for at sikre, at sådanne modeller er velfungerende og tager tilstrækkelig højde for alle væsentlige risici.
2. Institutterne foretager valideringen omhandlet i stk. 1 under følgende omstændigheder:
- a) når interne risikomålingsmodeller først udvikles og derefter ændres væsentligt
- b) med regelmæssige mellemrum og i forbindelse med væsentlige strukturelle ændringer af markedet eller ændringer i porteføljens sammensætning, som kan medføre, at den interne risikomålingsmodel ikke længere er hensigtsmæssig.
3. Valideringen af et instituts interne risikomålingsmodeller må ikke begrænses til »backtesting« og krav vedrørende fordeling af overskud og tab, men skal som et minimum omfatte følgende:
- a) test, der bekræfter, at de forudsætninger, som den interne model baseres på, er hensigtsmæssige og ikke resulterer i, at risikoen undervurderes eller overvurderes
- b) ud over de obligatoriske »backtesting«-programmer egne interne modelvalideringstest, herunder »backtesting«, af de risici og strukturer, der kendetegner deres porteføljer
- c) anvendelsen af hypotetiske porteføljer for at sikre, at den interne risikomålingsmodel kan tage hensyn til de særlige strukturelle faktorer, der måtte vise sig, f.eks. væsentlige basisrisici og koncentrationsrisici eller risici i forbindelse med anvendelsen af referenceværdier.

Artikel 325bk

Beregning af det stressscenariebaserede risikomål

1. Det stressscenariebaserede risikomål for en ikkemodellerbar risikofaktor er det tab, der opstår indenfor alle positioner i handelsbeholdningen eller positioner uden for handelsbeholdningen, der er udsat for valutakursrisiko eller råvarerisiko, som omfatter den pågældende ikkemodellerbare risikofaktor, når et ekstremt fremtidigt stødsscenario anvendes på denne risikofaktor.
2. Institutterne udarbejder hensigtsmæssige ekstreme fremtidige stødsscenarier for alle ikkemodellerbare risikofaktorer på en for de kompetente myndigheder tilfredsstillende måde.
3. EBA udarbejder udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder med henblik på at præcisere:
 - a) hvordan institutterne skal udarbejde de ekstreme fremtidige stødsscenarier, der finder anvendelse på ikkemodellerbare risikofaktorer, og hvordan de skal anvende disse ekstreme fremtidige stødsscenarier på disse risikofaktorer
 - b) et reguleringsmæssigt ekstremt fremtidigt stødsscenario for hver bred underkategori for risikofaktorer, som er anført i tabel 2 i artikel 325bd, som institutterne kan anvende, når de ikke kan udarbejde et ekstremt fremtidigt stødsscenario i overensstemmelse med dette afsnits litra a), eller som de kompetente myndigheder kan pålægge instituttet at anvende, hvis disse myndigheder ikke er tilfredse med det ekstreme fremtidige stødsscenario, som instituttet har udarbejdet
 - c) de omstændigheder, hvorunder institutter kan beregne et stressscenariebaseret risikomål for mere end en ikkemodellerbar risikofaktor
 - d) hvordan institutter skal aggregere de stressscenariebaserede risikomål for alle de ikkemodellerbare risikofaktorer, der indgår i deres positioner i handelsbeholdningen og positioner uden for handelsbeholdningen, der er udsat for valutakursrisiko eller råvarerisiko.

Ved udarbejdelsen af disse udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder tager EBA hensyn til kravet om, at niveauet af kapitalgrundlagskrav vedrørende markedsrisici for en ikkemodellerbar risikofaktor, jf. denne artikel, skal være lige så højt som det niveau af kapitalgrundlagskrav vedrørende markedsrisici, der ville være blevet beregnet i henhold til dette kapitel, hvis denne risikofaktor var modellerbar.

EBA forelægger disse udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder for Kommissionen senest den 28. september 2020.

Kommissionen tillægges beføjelse til at supplere denne forordning ved at vedtage de i første afsnit omhandlede reguleringsmæssige tekniske standarder i overensstemmelse med artikel 10-14 i forordning (EU) nr. 1093/2010.

Afdeling 3

Intern model for misligholdelsesrisiko

Artikel 325bl

Anvendelsesområde for den interne model for misligholdelsesrisiko

1. Alle et instituts positioner, der er tildelt handelsenheder, for hvilke instituttet har fået tilladelse som omhandlet i artikel 325az, stk. 2, er omfattet af et kapitalgrundlagskrav vedrørende misligholdelsesrisiko, hvor de pågældende positioner indeholder mindst én risikofaktor, som er henført til de brede risikofaktorkategorier »aktie« eller »kreditspænd« i henhold til artikel 325bd, stk. 1. Dette kapitalgrundlagskrav, som forøges i forhold til de risici, der er omfattet af kapitalgrundlagskravene omhandlet i artikel 325ba, stk. 1,

beregnes ved hjælp af instituttets interne model for misligholdelsesrisiko. Denne model skal overholde de krav, der er fastlagt i denne afdeling.

2. For hver af de positioner, der er omhandlet i stk. 1, identificerer instituttet en udsteder af handlede gælds- eller aktieinstrumenter relateret til mindst én risikofaktor.

Artikel 325bm

Tilladelse til at anvende en intern model for misligholdelsesrisiko

1. De kompetente myndigheder giver et institut tilladelse til at anvende en intern model for misligholdelsesrisiko til at beregne kapitalgrundlagskravene omhandlet i artikel 325ba, stk. 2, for alle positioner i handelsbeholdningen omhandlet i artikel 325bl, som er tildelt en handelsenhed, for hvilken den interne model for misligholdelsesrisiko opfylder kravene i artikel 325bi, 325bj, 325bn, 325bo og 325bp.
2. Når et instituts handelsenhed, som har fået tildelt mindst én af positionerne i handelsbeholdningen omhandlet i artikel 325bl, ikke opfylder kravene i stk. 1, beregnes kapitalgrundlagskravene vedrørende markedsrisiko for alle positioner i den pågældende handelsenhed, efter den metode, der er beskrevet i kapitel 1a.

Artikel 325bn

Kapitalgrundlagskrav vedrørende misligholdelsesrisiko ved anvendelse af en intern model for misligholdelsesrisiko

1. Institutterne beregner kapitalgrundlagskravene vedrørende misligholdelsesrisiko ved hjælp af en intern model for misligholdelsesrisiko for porteføljen bestående af alle de positioner i handelsbeholdningen, der er omhandlet i artikel 325bl, således:
 - a) Kapitalgrundlagskravene skal være lig med en value-at-risk-værdi, der måler potentielle tab i porteføljens markedsværdi som følge af udsteders misligholdelse i forbindelse med disse positioner ved et 99,9 %- konfidensinterval over en periode på et år.
 - b) Det potentielle tab, der er omhandlet i litra a), er et direkte eller indirekte tab inden for en positions markedsværdi som følge af udstedernes misligholdelse, og som forøges i forhold til tab, der allerede er indregnet i den aktuelle værdiansættelse af positionen; misligholdelse fra udstedere af aktiepositioner gengives ved, at værdien af udstedernes aktiekurser sættes til nul.
 - c) Institutterne fastsætter misligholdelseskorelationer mellem forskellige udstedere på grundlag af en vel-fungerende metode med objektive historiske data om markedscreditspænd eller aktiekurser, som dækker en periode på mindst ti år, der omfatter den stressperiode, som instituttet har angivet i henhold til artikel 325bc, stk. 2; beregningen af misligholdelseskorelationer mellem forskellige udstedere kalibreres efter en tidshorisont på et år.
 - d) I den interne model for misligholdelsesrisiko forudsættes en position konstant for en etårig periode.
2. Institutterne beregner kapitalgrundlagskravet vedrørende misligholdelsesrisiko ved hjælp af en intern model for misligholdelsesrisiko, jf. stk. 1, mindst en gang om ugen.
3. Uanset stk. 1, litra a) og c), kan et institut erstatte tidshorisonten på et år med en tidshorisont på 60 dage med henblik på at beregne misligholdelsesrisikoen i forbindelse med nogle af eller alle aktiepositionerne, hvis det er relevant. I dette tilfælde skal beregningen af misligholdelseskorelationer mellem aktiekurser og sandsynlighed for misligholdelse stemme overens med en tidshorisont på 60 dage, og beregningen af

misligholdelseskorelationer mellem aktiekurser og obligationskurser skal foretages med en tidshorisont på et år.

Artikel 325bo

Indregning af afdækning i en intern model for misligholdelsesrisiko

1. Institutterne kan indregne afdækninger i deres interne model for misligholdelsesrisiko, og de kan modregne positioner, når lange og korte positioner refererer til samme finansielle instrument.
2. Institutterne kan i deres interne model for misligholdelsesrisiko kun indregne afdæknings- eller diversificeringsvirkninger af lange og korte positioner med forskellige instrumenter eller forskellige værdipapirer med samme låntager samt lange og korte positioner med forskellige udstedere ved udtrykkeligt at modelberegne lange og korte positioner brutto i de forskellige instrumenter, herunder modelberegning af basisrisici mellem forskellige udstedere.
3. Institutterne tager i deres interne model for misligholdelsesrisiko højde for væsentlige risici mellem et afdækningsinstrument og det afdækkede instrument, som måtte opstå i intervallet mellem afdækningsinstrumentets løbetid og tidshorisonten på et år, og potentialet for væsentlige basisrisici i afdækningsstrategier, der skyldes forskelle i produkttype, rangorden i kapitalstrukturen, intern eller ekstern rating, løbetid, emissionstidspunkt og andre forskelle. Institutterne indregner kun et afdækningsinstrument, hvis den kan opretholdes, selv om låntager nærmer sig en kredithændelse eller anden hændelse.

Artikel 325bp

Særlige krav til en intern model for misligholdelsesrisiko

1. Den interne model for misligholdelsesrisiko, som er omhandlet i artikel 325bm, stk. 1, skal kunne modelberegne enkelte udsteders misligholdelse og flere udsteders samtidige misligholdelse og tage højde for virkningen af disse misligholdelser på markedsværdierne for de positioner, som denne model anvendes på. Til dette formål modelberegnes hver enkelt udsteders misligholdelse ved hjælp af to typer systematiske risikofaktorer.
 2. Den interne model for misligholdelsesrisiko skal afspejle konjunkturudviklingen, herunder den indbyrdes afhængighed mellem inddrivelsesraterne og de systematiske risikofaktorer, der er omhandlet i stk. 1.
 3. Den interne model for misligholdelsesrisiko skal tage højde for den ikkelineære effekt af optioner og andre positioner med væsentlig ikkelineær udvikling hvad angår prisudsving. Institutter skal også tage behørigt hensyn til omfanget af den modelrisiko, der er forbundet med værdiansættelse og estimering af prisrisici i forbindelse med disse produkter.
 4. Den interne model for misligholdelsesrisiko skal være baseret på objektive og ajourførte data.
5. Med henblik på at simulere udsteders misligholdelse i den interne model for misligholdelsesrisiko skal institutternes estimater over sandsynligheden for misligholdelse opfylde følgende krav:
 - a) sandsynligheden for misligholdelse skal være mindst 0,03 %
 - b) sandsynligheden for misligholdelse skal baseres på en tidshorisont på et år, medmindre andet er anført i denne afdeling
 - c) sandsynligheden for misligholdelse måles ved hjælp af data, der er observeret i en historisk periode på mindst fem år, over tidligere faktiske misligholdelser og meget store fald i markedspriserne svarende til

- misligholdelseshændelser, enten alene eller i kombination med aktuelle markedspriser; sandsynligheden for misligholdelse beregnes ikke alene ud fra aktuelle markedspriser
- d) et institut, som har fået tilladelse til at estimere sandsynligheden for misligholdelse i henhold til afsnit II, kapitel 3, afdeling 1, anvender den metode, der er fastsat deri, til at beregne sandsynligheden for misligholdelse
 - e) et institut, som ikke har fået tilladelse til at estimere sandsynligheden for misligholdelse i henhold til afsnit II, kapitel 3, afdeling 1, udvikler en intern metode eller anvender eksterne kilder til at estimere sandsynligheden for misligholdelse; i begge situationer skal estimaterne over sandsynligheden for misligholdelse være i overensstemmelse med kravene i denne artikel.
6. Med henblik på at simulere udstederes misligholdelse i den interne model for misligholdelsesrisiko skal institutternes estimater over tab givet misligholdelse opfylde følgende krav:
- a) tab givet misligholdelse er estimeret til en nedre grænse på 0 %
 - b) det estimerede tab givet misligholdelse skal afspejle hver positions rangorden
 - c) et institut, som har fået tilladelse til at estimere tab givet misligholdelse i henhold til afsnit II, kapitel 3, afdeling 1, anvender den metode, der er fastsat deri, til at beregne det estimerede tab givet misligholdelse
 - d) et institut, som ikke har fået tilladelse til at estimere tab givet misligholdelse i henhold til afsnit II, kapitel 3, afdeling 1, udvikler en intern metode eller anvender eksterne kilder til at estimere tab givet misligholdelse; i begge situationer skal estimaterne over tab givet misligholdelse være i overensstemmelse med kravene i denne artikel.
7. Som led i den uafhængige gennemgang og validering af de interne modeller, de anvender med henblik på dette kapitel, herunder med henblik på risikomålingssystemet, træffer institutterne følgende foranstaltninger:
- a) de sikrer, at deres modelmetode for korrelationer og prisudsving passer til deres porteføljesammensætning, bl.a. hvad angår valg og vægtning af de systematiske risikofaktorer i modellen
 - b) de gennemfører en række stresstest, herunder følsomhedsanalyser og scenarieanalyser, til vurdering af den interne model for misligholdelses kvalitative og kvantitative egenskaber, især med hensyn til behandlingen af koncentrationer, og
 - c) de anvender passende kvantitativ validering med de relevante interne modelbenchmarks. De i litra b) omhandlede test må ikke være begrænset til tidligere oplevede hændelser.
8. Den interne model for misligholdelsesrisiko skal i tilstrækkelig grad afspejle udstederkoncentrationer og koncentrationer, der kan opstå i og mellem produktklasser under stress.
9. Den interne model for misligholdelsesrisiko skal være i overensstemmelse med instituttets interne risikostyringsmetoder til identificering, måling og styring af handelsrisici.
10. Institutterne skal have klart definerede politikker og procedurer til fastlæggelse af antagelser for korrelationer mellem forskellige udstedere i forbindelse med misligholdelse i henhold til artikel 325bn, stk. 1, litra c), og det foretrukne valg af metoder til estimering af sandsynligheden for misligholdelse, jf. stk. 5, litra e), og tab givet misligholdelse, jf. stk. 6, litra d).

11. Institutterne skal dokumentere deres interne modeller, således at deres korrelationsantagelser og andre modelantagelser er klare for de kompetente myndigheder.
12. EBA udarbejder udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder med henblik på at præcisere de krav, der skal opfyldes af et instituts interne metode eller eksterne kilder til estimering af sandsynligheden for misligholdelse og tab givet misligholdelse i henhold til stk. 5, litra e), og stk. 6, litra d).

EBA forelægger disse udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder for Kommissionen senest den 28. september 2020.

Kommissionen tillægges beføjelse til at supplere denne forordning ved at vedtage de i første afsnit omhandlede reguleringsmæssige tekniske standarder i overensstemmelse med artikel 10-14 i forordning (EU) nr. 1093/2010.«

91) I artikel 384, stk. 1, affattes definitionen af

EAD_i^{total}

således:

» **EAD_i^{total}** = den samlede værdi af modpart »i«s modpartsrisiko (sammenlagt på tværs af dens nettinggrupper), herunder virkningen af sikkerhedsstillelse i overensstemmelse med metoderne i afdeling 3-6 i afsnit II, kapitel 6, der anvendes på beregningen af kapitalgrundlagskravene vedrørende modpartsrisiko for den pågældende modpart.«

92) Artikel 385 affattes således:

»Artikel 385

Alternativer til anvendelse af CVA-metoder til beregning af kapitalgrundlagskrav

Som alternativ til artikel 384 kan institutter, der anvender den oprindelige eksponeringsmetode, jf. artikel 282, for så vidt angår de instrumenter, der er nævnt i artikel 382, stk. 1, og med forbehold af forudgående samtykke fra den kompetente myndighed, anvende en multiplikationsfaktor på 10 på de fremkomne beløbførisikovægtede eksponeringer, når det gælder modpartskreditrisikoen ved disse eksponeringer, i stedet for at beregne kapitalgrundlagskravene vedrørende kreditværdijusteringsrisiko.«

93) Artikel 390 affattes således:

»Artikel 390

Beregning af eksponeringsværdien

1. De samlede eksponeringer mod en gruppe af indbyrdes forbundne kunder beregnes ved at addere eksponeringerne mod de enkelte kunder i denne gruppe.
2. De samlede eksponeringer mod enkelte kunder beregnes ved at addere eksponeringerne i handelsbeholdningen og eksponeringerne uden for handelsbeholdningen.
3. For eksponeringer i handelsbeholdningen kan institutter:
 - a) modregne deres lange positioner og korte positioner i de samme finansielle instrumenter udstedt af en given kunde med nettopositionen i hvert af de forskellige instrumenter, som beregnes efter metoderne fastlagt i tredje del, afsnit IV, kapitel 2

- b) kun modregne deres lange positioner og korte positioner i forskellige finansielle instrumenter udstedt af en given kunde, hvis det finansielle instrument, der ligger under en kort position, er efterstillet det finansielle instrument, der ligger under en lang position, eller hvis de underliggende instrumenter har samme rangorden.

Med henblik på litra a) og b) kan finansielle instrumenter henføres til undergrupper på grundlag af forskellige rangordener med henblik på at fastlægge positioners relative rangorden.

4. Institutterne beregner eksponeringsværdierne af derivatkontrakterne anført i bilag II og af kreditderivatkontrakter, der indgås direkte med en kunde efter en af de metoder, der er beskrevet i tredje del, afsnit II, kapitel 6, afdeling 3, 4 og 5, alt efter hvad der er relevant. Eksponeringer, der følger af transaktioner som omhandlet i artikel 378, 379 og 380, beregnes på den måde, der er fastsat i disse artikler.

Institutter skal også følge principperne i artikel 299, når de beregner eksponeringsværdien af de kontrakter, der er omhandlet i første afsnit, hvis de pågældende kontrakter er opført i handelsbeholdningen.

Uanset første afsnit kan institutter med tilladelse til at anvende de metoder, der er omhandlet i tredje del, afsnit II, kapitel 4, afdeling 4, og tredje del, afsnit II, kapitel 6, afdeling 6, anvende disse metoder til beregning af eksponeringsværdien af værdipapirfinansieringstransaktioner.

5. Til den samlede eksponering mod en kunde lægger institutterne de eksponeringer, der opstår som følge af de derivatkontrakter, der er anført i bilag II, og kreditderivatkontrakter, hvis kontrakten ikke er indgået direkte med denne kunde, men det underliggende gælds- eller aktieinstrument er udstedt af den pågældende kunde.

6. Eksponeringerne omfatter ikke:

- a) ved valutatransaktioner: eksponeringer, som er indgået i forbindelse med den almindelige afvikling i et tidsrum på to arbejdsdage, efter at betaling har fundet sted
- b) ved køb eller salg af værdipapirer: eksponeringer, der er indgået i forbindelse med den almindelige afvikling i et tidsrum på fem arbejdsdage, efter at betaling har fundet sted, eller værdipapirerne er leveret, alt efter hvilken dato der ligger først
- c) ved betalingsformidling, herunder gennemførelse af betalingsordrer, clearing og afvikling i en hvilken som helst valuta og korrespondentbank eller tilbud om clearing, afvikling og deponering af finansielle instrumenter til kunder: forsinket modtagelse af finansiering og andre eksponeringer, der opstår som følge af kundeaktivitet, og som ikke varer længere end til den følgende arbejdsdag
- d) ved betalingsformidling, herunder gennemførelse af betalingsordrer, clearing og afvikling i en hvilken som helst valuta og korrespondentbank: intradageksponeringer mod institutter, der yder disse tjenester
- e) eksponeringer, der fratrækkes egentlige kernekapitalposter eller hybride kernekapitalposter i henhold til artikel 36 og 56, eller andre fradrag fra disse poster, som reducerer soliditetsgraden.
7. For at fastslå den samlede eksponering mod en kunde eller en gruppe af indbyrdes forbundne kunder i forbindelse med kunder, som instituttet har eksponeringer mod gennem de i artikel 112, litra m) og o), nævnte transaktioner eller gennem andre transaktioner, når der er en eksponering mod underliggende aktiver, skal et institut vurdere de underliggende eksponeringer under hensyntagen til den økonomiske substans i transaktionsstrukturen og de risici, der er forbundet med selve transaktionsstrukturen, for at fastslå, om den udgør en yderligere eksponering.

8. EBA udarbejder udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder med henblik på at præcisere:

a) de betingelser og metoder, der skal anvendes til at fastslå den samlede eksponering mod en kunde eller en gruppe af indbyrdes forbundne kunder for de typer af eksponeringer, der er omhandlet i stk. 7

b) de betingelser, hvorunder transaktionsstrukturen, jf. stk. 7, ikke udgør en yderligere eksponering.

EBA forelægger disse udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder for Kommissionen senest den 1. januar 2014.

Kommissionen tillægges beføjelse til at vedtage de i første afsnit omhandlede reguleringsmæssige tekniske standarder i overensstemmelse med artikel 10-14 i forordning (EU) nr. 1093/2010.

9. Med henblik på stk. 5 udarbejder EBA udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder for at præcisere, hvordan de eksponeringer, der opstår som følge af derivatkontrakter anført i bilag II og kreditderivatkontrakter, skal fastlægges, hvis kontrakten ikke er indgået direkte med en kunde, men det underliggende gælds- eller aktieinstrument er udstedt af den pågældende kunde, således at de kan indregnes i eksponeringerne mod kunden.

EBA forelægger disse udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder for Kommissionen senest den 28. marts 2020.

Kommissionen tillægges beføjelse til at supplere denne forordning ved at vedtage de i første afsnit omhandlede reguleringsmæssige tekniske standarder i overensstemmelse med artikel 10-14 i forordning (EU) nr. 1093/2010.«

94) I artikel 391 tilføjes følgende stykke:

»Med henblik på stk. 1 kan Kommissionen ved hjælp af gennemførelsesretsakter og efter undersøgelsesproceduren i artikel 464, stk. 2, vedtage afgørelser om, hvorvidt et tredjeland anvender tilsynskrav og reguleringskrav, der som minimum svarer til de krav, der anvendes i Unionen.«

95) Artikel 392 affattes således:

»Artikel 392

Definition af en stor eksponering

Et instituts eksponering mod en enkelt kunde eller gruppe af indbyrdes forbundne kunder betragtes som en stor eksponering, når eksponeringens værdi udgør 10 % eller mere af instituttets kernekapital.«

96) Artikel 394 affattes således:

»Artikel 394

Indberetningskrav

1. Institutterne indberetter følgende oplysninger til deres kompetente myndigheder for hver stor eksponering, de besidder, herunder store eksponeringer, der ikke er omfattet af artikel 395, stk. 1:

- a) identiteten af den kunde eller gruppe af indbyrdes forbundne kunder, som et institut har en stor eksponering mod
- b) eksponeringsværdien, inden der tages hensyn til virkningen af kreditrisikoreduktion, såfremt det er relevant
- c) typen af finansieret eller ufinansieret kreditrisikoafdækning, hvor en sådan anvendes

d) eksponeringsværdien efter hensyntagen til virkningen af kreditrisikoreduktion beregnet med henblik på artikel 395, stk. 1, når det er relevant.

Institutter, der er omfattet af tredje del, afsnit II, kapitel 3, indberetter deres 20 største eksponeringer til deres kompetente myndigheder på konsolideret niveau, eksklusive de eksponeringer, der ikke er omfattet af artikel 395, stk. 1.

Institutterne indberetter også eksponeringer med en værdi, der overstiger eller er lig med 300 mio. EUR, men som udgør mindre end 10 % af instituttets kernekapital, til deres kompetente myndigheder på konsolideret niveau.

2. Ud over de i denne artikels stk. 1 omhandlede oplysninger indberetter institutterne følgende oplysninger til deres kompetente myndigheder vedrørende deres ti største eksponeringer mod institutter på konsolideret niveau og deres ti største eksponeringer mod enheder i skyggebanksektoren, som udfører bankvirksomhed uden for de regulerede rammer på konsolideret niveau, herunder store eksponeringer, der ikke er omfattet af artikel 395, stk. 1:

a) identiteten af den kunde eller gruppe af indbyrdes forbundne kunder, som et institut har en stor eksponering mod

b) eksponeringsværdien, inden der tages hensyn til virkningen af kreditrisikoreduktion, såfremt det er relevant

c) typen af finansieret eller ufinansieret kreditrisikoafdækning, hvor en sådan anvendes

d) eksponeringsværdien efter hensyntagen til virkningen af kreditrisikoreduktion beregnet med henblik på artikel 395, stk. 1, når det er relevant.

3. Institutterne indberetter de oplysninger, der er omhandlet i stk. 1 og 2, til deres kompetente myndigheder mindst hvert halve år.

4. EBA udarbejder udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder med henblik på at præcisere kriterierne for at identificere enheder i skyggebanksektoren, som er omhandlet i stk. 2.

Ved udarbejdelsen af disse udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder tager EBA hensyn til den internationale udvikling og internationalt fastlagte standarder vedrørende skyggebanksektoren og undersøger:

a) om forbindelsen til en enhed eller en gruppe enheder kan medføre risici for instituttets solvens eller likviditetsposition

b) om enheder, der er omfattet af solvens- eller likviditetskrav svarende til de krav, der er fastsat i denne forordning og direktiv 2013/36/EU, helt eller delvis bør fritages fra de i stk. 2 omhandlede indberetningskrav vedrørende enheder i skyggebanksektoren.

EBA forelægger disse udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder for Kommissionen senest den 28. juni 2020.

Kommissionen tillægges beføjelse til at supplere denne forordning ved at vedtage de i første afsnit omhandlede reguleringsmæssige tekniske standarder i overensstemmelse med artikel 10-14 i forordning (EU) nr. 1093/2010.«

97) Artikel 395 ændres således:

a) Stk. 1 affattes således:

»1. Et institut må ikke, efter at der er taget hensyn til virkningen af kreditrisikoreduktion i overensstemmelse med artikel 399-403, påtage sig en eksponering mod en kunde eller en gruppe af indbyrdes forbundne kunder, hvis størrelse overstiger 25 % af dets kernekapital. Er kunden et institut, eller omfatter gruppen af indbyrdes forbundne kunder et eller flere institutter, må denne størrelse ikke overstige 25 % af instituttets kernekapital eller 150 mio. EUR, idet det er den højeste størrelse, der gælder, forudsat at summen af eksponeringsværdierne, efter at der er taget hensyn til virkningen af kreditrisikoreduktion i overensstemmelse med artikel 399-403, mod alle de indbyrdes forbundne kunder, som ikke er institutter, ikke overstiger 25 % af instituttets kernekapital.

Overstiger beløbet på 150 mio. EUR 25 % af instituttets kernekapital, må eksponeringsværdien, efter at der er taget hensyn til virkningen af kreditrisikoreduktion i overensstemmelse med denne forordnings artikel 399-403, ikke overstige en rimelig grænse i forhold til instituttets kernekapital. Denne grænse fastsættes af instituttet i overensstemmelse med de i artikel 81 i direktiv 2013/36/EU omhandlede politikker og procedurer for at håndtere og kontrollere koncentrationsrisiko. Grænsen må ikke overstige 100 % af instituttets kernekapital.

De kompetente myndigheder kan fastsætte en lavere grænse end 150 mio. EUR og skal i så fald underrette EBA og Kommissionen herom.

Uanset dette stykkes første afsnit må et G-SII, ikke indgå en eksponering mod et andet G-SII eller et tredjelands-G-SII, hvis værdi, efter at der er taget hensyn til virkningen af kreditrisikoreduktion i overensstemmelse med artikel 399-403, overstiger 15 % af dets kernekapital. En sådan grænse overholdes af et G-SII senest 12 måneder efter den dato, hvor det blev udpeget som et G-SII. Har G-SII'et en eksponering mod et andet institut eller en anden gruppe, der bliver udpeget som et G-SII eller som et tredjelands-G-SII, overholdes en sådan grænse af det senest 12 måneder fra den dato, hvor det andet institut eller den anden gruppe blev udpeget som et G-SII eller som et tredjelands-G-SII.«

b) Stk. 5 affattes således:

»5. De i denne artikel fastsatte grænser kan overskrides for eksponeringer i instituttets handelsbeholdning, hvis alle følgende betingelser er opfyldt:

a) eksponeringen uden for handelsbeholdningen mod den pågældende kunde eller gruppe af indbyrdes forbundne kunder overstiger ikke den grænse, der er fastsat i stk. 1, idet denne grænseberegnes med reference til kernekapitalen, således at overskridelsen alene vedrører handelsbeholdningen

b) instituttet opfylder et yderligere kapitalgrundlagskrav for den del af eksponeringen, der overskrider den i denne artikels stk. 1 fastsatte grænse, der beregnes i henhold til artikel 397 og 398

c) eksponeringen i handelsbeholdningen mod den pågældende kunde eller gruppe af indbyrdes forbundne kunder overstiger ikke 500 % af instituttets kernekapital, når der er gået 10 dage eller mindre siden overskridelsen omhandlet i litra b)

d) overskridelser, der har varet i mere end ti dage, overstiger ikke tilsammen 600 % af instituttets kernekapital.

Hver gang grænsen er overskredet, indberetter instituttet straks overskridelsens omfang og navnet på den pågældende kunde og, hvor det er relevant, navnet på gruppen af indbyrdes forbundne kunder til de kompetente myndigheder.«

98) Artikel 396 ændres således:

a) Stk. 1 ændres således:

i) Andet afsnit affattes således:

»Hvis det beløb på 150 mio. EUR, der er omhandlet i artikel 395, stk. 1, finder anvendelse, kan de kompetente myndigheder tillade, at grænsen på 100 % af instituttets kernekapital overskrides i individuelle tilfælde.«

ii) Følgende afsnit tilføjes:

»Når en kompetent myndighed i de særlige tilfælde, der er omhandlet i dette stykkes første og andet afsnit, tillader et institut at overskride den grænse, der er nævnt i artikel 395, stk. 1, i en periode på mere end tre måneder, forelægger instituttet en plan for rettidig fornyet overholdelse af grænsen, der er tilfredsstillende for den kompetente myndighed, og gennemfører denne plan inden for den frist, som er aftalt med den kompetente myndighed. Den kompetente myndighed overvåger gennemførelsen af planen og kræver om nødvendigt en hurtigere fornyet overholdelse.«

b) Følgende stykke tilføjes:

»3. Med henblik på stk. 1 udsteder EBA i overensstemmelse med artikel 16 i forordning (EU) nr. 1093/2010 retningslinjer med henblik på at præcisere, hvordan de kompetente myndigheder kan fastslå:

a) de særlige tilfælde, der er omhandlet i denne artikels stk. 1

b) den tid, der anses for hensigtsmæssig for så vidt angår fornyet overholdelse

c) de foranstaltninger, som skal træffes for at sikre rettidig fornyet overholdelse fra instituttets side.«

99) I artikel 397, tabel 1, kolonne 1, erstattes udtrykket »det justerede kapitalgrundlag« med udtrykket »kernekapitalen«.

100) Artikel 399 ændres således:

a) Stk. 1 affattes således:

»1. Et institut anvender en teknik til kreditrisikoreduktion ved beregning af en eksponering, hvis det har anvendt denne teknik til at beregne kapitalkrav vedrørende kreditrisiko i henhold til med tredje del, afsnit II, såfremt denne kreditrisikoreduktionsteknik opfylder betingelserne i denne artikel.

Med henblik på artikel 400-403 omfatter udtrykket »garanti« kreditderivater, der er anerkendt i medfør af tredje del, afsnit II, kapitel 4, bortset fra credit linked notes.«

b) Stk. 3 affattes således:

»3. Kreditrisikoreduktionsteknikker, som kun er tilgængelige for institutter, der anvender en af IRB-metoderne, kan ikke anvendes til at reducere eksponeringsværdierne i forbindelse med store eksponeringer, medmindre der er tale om eksponeringer sikret ved fast ejendom i henhold til artikel 402.«

101) Artikel 400 ændres således:

a) I stk. 1, første afsnit, foretages følgende ændringer:

i) Litra j) affattes således:

»j) clearingmedlemmers handelseksponeringer og bidrag til misligholdelsesfonde til kvalificerede centrale modparter«.

ii) Følgende litraer indsættes:

»l) kunders handelseksponeringer som omhandlet i artikel 305, stk. 2 eller 3

m) beholdninger hos afviklingsenheder eller deres datterselskaber, der ikke selv er afviklingsenheder, af de kapitalgrundlagsinstrumenter og nedskrivningsrelevante passiver, der er omhandlet i artikel 45f, stk. 2, i direktiv 2014/59/EU, og som er udstedt af en af følgende enheder:

i) andre enheder, der tilhører den samme afviklingskoncern, for så vidt angår afviklingsenheder

ii) det pågældende datterselskabs datterselskaber, der tilhører den samme afviklingskoncern, for så vidt angår en afviklingsenheds datterselskaber, der ikke selv er afviklingsenheder

n) eksponeringer, der opstår som følge af et minimumsværditilsagn, der opfylder alle betingelserne i artikel 132c, stk. 3.«

b) Stk. 2 ændres således:

i) Litra c) affattes således:

»c) eksponeringer, som et institut har, herunder via kapitalinteresser eller andre interesser, mod sit moderselskab, mod moderselskabets øvrige datterselskaber eller mod sine egne datterselskaber og kvalificerende kapitalandele, for så vidt disse selskaber falder ind under det tilsyn på konsolideret niveau, som instituttet selv er underlagt i overensstemmelse med denne forordning, direktiv 2002/87/EF eller tilsvarende regler i et tredjeland; eksponeringer, der ikke opfylder disse kriterier, behandles, uanset om de er undtaget fra denne forordnings artikel 395, stk. 1, eller ej, som eksponeringer mod en tredjepart«.

ii) Litra k) affattes således:

»k) eksponeringer i form af en sikkerhed eller en garanti for boliglån stillet af en anerkendt udbyder af kreditrisikoafdækning, jf. artikel 201, der kan henføres til en kreditrating, som er mindst den laveste af følgende:

i) kreditkvalitetstrin 2

ii) det kreditkvalitetstrin, der svarer til statens rating for udenlandsk valuta i den medlemsstat, hvor hovedkvarteret for udbyderen af kreditrisikoafdækning er beliggende«.

iii) Følgende litra tilføjes:

»l) eksponeringer i form af en garanti for offentligt støttede eksportkreditter stillet af et eksportkreditagentur, der kan henføres til en kreditrating, som er mindst den laveste af følgende:

i) kreditkvalitetstrin 2

ii) det kreditkvalitetstrin, der svarer til statens rating for udenlandsk valuta i den medlemsstat, hvor eksportkreditagenturets hovedsæde er beliggende.«

c) Stk. 3, andet afsnit, affattes således:

»De kompetente myndigheder underretter EBA om, hvorvidt de agter at benytte en af de fritagelser, der er omhandlet i stk. 2, i overensstemmelse med litra a) og b) i nærværende stykke, og begrundet anvendelsen af disse fritagelser over for EBA.«

d) Følgende stykke tilføjes:

»4. Samtidig anvendelse af mere end én fritagelse, jf. stk. 1 og 2, på den samme eksponering tillades ikke.«

102) Artikel 401 affattes således:

»Artikel 401

Beregning af virkningerne af kreditrisikoreduktionsteknikker

1. Til beregningen af størrelsen af eksponeringer med henblik på artikel 395, stk. 1, kan et institut benytte den fuldt justerede størrelse af eksponeringen (E^*) som beregnet efter tredje del, afsnit II, kapitel 4, under hensyntagen til kreditrisikoreduktionen, volatilitetsjusteringer og eventuelt manglende løbetidsmatch omhandlet i nævnte kapitel.

2. Med undtagelse af institutter, der anvender den enkle metode for finansielle sikkerheder, skal institutter med henblik på stk. 1 anvende den udbyggede metode for finansiell sikkerhedsstillelse, uanset hvilken metode de har anvendt til beregning af kapitalgrundlagskravet vedrørende kreditrisiko.

Uanset stk. 1 kan institutter med tilladelse til at anvende de metoder, der er omhandlet i tredje del, afsnit II, kapitel 4, afdeling 4, og tredje del, afsnit II, kapitel 6, afdeling 6, anvende disse metoder til beregning af eksponeringsværdien af værdipapirfinansieringstransaktioner.

3. Ved beregningen af størrelsen af eksponeringer med henblik på artikel 395, stk. 1, gennemfører institutterne regelmæssige stresstest af deres kreditrisikokoncentrationer, herunder vedrørende realisationsværdien af modtaget sikkerhedsstillelse.

Disse regelmæssige stresstest, som er omhandlet i første afsnit, skal håndtere risici, der hidrører fra potentielle ændringer i markedsforholdene, som kunne få en negativ indvirkning på instituttets kapitalgrundlag, og risici, der hidrører fra afhændelsen af sikkerhedsstillelse i stresssituationer.

De stresstest, der gennemføres, skal være tilstrækkelige og hensigtsmæssige til vurdering af disse risici.

Institutterne skal inkludere følgende i deres strategier for håndtering af koncentrationsrisiko:

a) politikker og procedurer for håndtering af risici hidrørende fra manglende løbetidsmatch mellem eksponeringer og en eventuel kreditrisikoafdækning af sådanne eksponeringer

b) politikker og procedurer for koncentrationsrisiko hidrørende fra anvendelsen af kreditrisikoreduktionsteknikker, navnlig fra store indirekte krediteksponeringer, f.eks. eksponeringer mod en enkelt udsteder af værdipapirer, der er accepteret som sikkerhedsstillelse.

4. Hvis et institut reducerer en eksponering mod en kunde ved anvendelse af en anerkendt kreditrisikoreduktionsteknik i henhold til artikel 399, stk. 1, skal instituttet på den måde, der er fastsat i artikel 403, anse den del af eksponeringen, hvormed eksponeringen mod kunden er blevet reduceret, som knyttet til udbyderen af kreditrisikoafdækning og ikke til kunden.«

103) Artikel 402, stk. 1 og 2 affattes således:

»1. Til brug for beregningen af eksponeringsværdier med henblik på artikel 395 kan institutter, undtagen hvis det i henhold til gældende national ret er forbudt, nedsætte værdien af en eksponering eller dele af en eksponering, der er fuldt sikret ved beboelsejendom, i overensstemmelse med artikel 125, stk. 1, med den pantsatte del af markeds- eller belåningsværdien af den pågældende ejendom, men ikke med mere end 50 % af markedsværdien eller 60 % af belåningsværdien i de medlemsstater, som ved love eller administrative bestemmelser har fastsat strenge kriterier for vurderingen af belåningsværdien, såfremt alle følgende betingelser er opfyldt:

a) medlemsstaternes kompetente myndigheder har undladt at fastsætte en risikovægt, der er højere end 35 %, for eksponeringer eller dele af eksponeringer, der er sikret ved beboelsejendom, i henhold til artikel 124, stk. 2

b) eksponeringen eller dele af eksponeringen er fuldt sikret ved et af følgende:

i) et eller flere panter i beboelsejendom eller

ii) en beboelsejendom i en lejetransaktion, hvor udlejer har fuld ejendomsret til beboelsejendommen, og lejeren endnu ikke har benyttet sin købsoption

c) kravene fastsat i artikel 208 og artikel 229, stk. 1, er opfyldt.

2. Til brug for beregningen af eksponeringsværdier med henblik på artikel 395 kan institutter, undtagen hvis det i henhold til gældende national ret er forbudt, nedsætte værdien af en eksponering eller dele af en eksponering, der er fuldt sikret ved erhvervsjendom, i overensstemmelse med artikel 126, stk. 1, med den pantsatte del af markeds- eller belåningsværdien af den pågældende ejendom, men ikke med mere end 50 % af markedsværdien eller 60 % af belåningsværdien i de medlemsstater, som ved love eller administrative bestemmelser har fastsat strenge kriterier for vurderingen af belåningsværdien, såfremt alle følgende betingelser er opfyldt:

a) medlemsstaternes kompetente myndigheder har undladt at fastsætte en risikovægt, der er højere end 50 %, for eksponeringer eller dele af eksponeringer, der er sikret ved erhvervsjendom, i henhold til artikel 124, stk. 2

b) eksponeringen er fuldt sikret ved et af følgende:

i) et eller flere panter i kontor- eller andre forretningsejendomme eller

ii) en eller flere kontor- eller andre forretningsejendomme og eksponeringerne vedrører ejendomslejetransaktioner

c) kravene i artikel 126, stk. 2, litra a), artikel 208 og artikel 229, stk. 1, er opfyldt

d) erhvervsjendommen er fuldt opført.«

104) Artikel 403 affattes således:

»Artikel 403

Substitutionsmetoden

1. Er der af tredjepart stillet sikkerhed for en eksponering mod en kunde, eller er en sådan eksponering sikret ved sikkerhedsstillelse udstedt af tredjepart, skal et institut:

- a) behandle den del af eksponeringen, der er stillet sikkerhed for, som eksponering mod garantistilleren frem for mod kunden, forudsat at den usikrede eksponering mod garantistilleren ville blive tildelt en risikovægt svarende til eller lavere end risikovægten af den usikrede eksponering mod kunden i henhold til tredje del, afsnit II, kapitel 2
- b) behandle den del af eksponeringen, hvor sikkerhedsstillelsen er dækket af markedsværdien af den anerkendte sikkerhedsstillelse, som eksponering mod tredjeparten frem for mod kunden, forudsat at eksponeringen garanteres ved sikkerhedsstillelse, og hvis den del af eksponeringen, for hvilken der er stillet sikkerhed, ville blive tildelt en risikovægt svarende til eller lavere end risikovægten af den usikrede eksponering mod kunden i henhold til tredje del, afsnit II, kapitel 2.

Et institut anvender ikke metoden i første afsnit, litra b), når der er manglende match mellem eksponeringens løbetid og beskyttelsens løbetid.

Med henblik på denne del kan et institut anvende både den udbyggede metode for finansiel sikkerhedsstillelse og behandlingen i dette stykkes første afsnit, litra b), men kun når det er tilladt at anvende både den udbyggede metode for finansiel sikkerhedsstillelse og den enkle metode for finansiel sikkerhedsstillelse med henblik på artikel 92.

2. Hvis et institut gør brug af stk. 1, litra a),

a) skal det, hvis garantien er denomineret i en anden valuta end den, som eksponeringen er denomineret i, beregne størrelsen af den eksponering, der anses for dækket, i overensstemmelse med bestemmelserne om behandling af valutamismatch med henblik på ufinansieret kreditrisikoafdækning i tredje del, afsnit II, kapitel 4

b) skal det behandle et mismatch mellem eksponeringens løbetid og risikoafdækningens løbetid i overensstemmelse med bestemmelserne om behandling af manglende løbetidsmatch i tredje del, afsnit II, kapitel 4

c) kan det indregne delvis dækning i overensstemmelse med behandlingen i tredje del, afsnit II, kapitel 4.

3. Med henblik på stk. 1, litra b), kan et institut erstatte beløbet i litra a) i nærværende stykke med beløbet i litra b) i nærværende stykke, forudsat at betingelserne fastsat i litra c), d) og e), i nærværende stykke er opfyldt:

a) instituttets samlede risikoeksponeringsbeløb mod en sikkerhedsstiller på grund af trepartsgenkøbsaftaler formidlet af en trepartsagent

b) det fulde beløb af de grænser, instituttet har pålagt trepartsagenten som omhandlet i litra a) at anvende på de værdipapirer, der er udstedt af sikkerhedsstilleren som omhandlet i det pågældende litra

c) instituttet har bekræftet, at trepartsagenten har iværksat passende garantier til at forhindre overskridelser af grænserne som omhandlet i litra b)

d) den kompetente myndighed har ikke over for instituttet givet udtryk for væsentlige bekymringer

e) summen af beløbet af grænsen som omhandlet i dette stykkes litra b), og instituttets eventuelle øvrige eksponeringer mod sikkerhedsstilleren overstiger ikke den grænse, der er fastsat i artikel 395, stk. 1.

4. EBA udsteder i overensstemmelse med artikel 16 i forordning (EU) nr. 1093/2010 retningslinjer, som angiver betingelserne for anvendelsen af behandlingen omhandlet i stk. 3, herunder betingelserne for og

hyppigheden af fastsættelsen, overvågningen og revisionen af de grænser, der er omhandlet i stk. 3, litra b).

EBA offentliggør disse retningslinjer senest den 31. december 2019.«

105) I sjette del affattes overskriften på afsnit I således:

»**DEFINITIONER OG LIKVIDITETSKRAV**«.

106) Artikel 411 affattes således:

»*Artikel 411*

Definitioner

I denne del forstås ved:

- 1) »**finansiell kunde**«: en kunde, herunder en finansiell kunde, der tilhører en ikkefinansiell koncern, som udøver en eller flere af de aktiviteter, der er anført i bilag I til direktiv 2013/36/EU, som hovedaktivitet, eller er et af følgende:
 - a) et kreditinstitut
 - b) et investeringsselskab
 - c) en securitiseringsenhed med særligt formål (»SSPE«)
 - d) en kollektiv investeringsordning (»CIU«)
 - e) en investeringsordning af den ikkeåbne type
 - f) et forsikringsselskab
 - g) et genforsikringsselskab
 - h) et finansielt holdingselskab eller et blandet finansielt holdingselskab
 - i) et finansieringsinstitut
 - j) en pensionsordning som defineret i artikel 2, nr. 10), i forordning (EU) nr. 648/2012
- 2) »**detailindskud**«: en forpligtelse over for en fysisk person SMV, hvis SMV'en hører til detailksponeeringsklassen efter standardmetoden eller IRB-metoden for kreditrisiko, eller en forpligtelse over for en virksomhed, der er omfattet af behandlingen i artikel 153, stk. 4, og hvis de samlede indskud fra denne SMV eller virksomhed på koncernbasis ikke overstiger 1 mio. EUR
- 3) »**personligt investeringsselskab**« eller »**PIC**«: et selskab eller en fond, hvis ejer eller begunstigede ejer er en fysisk person eller en gruppe af tæt forbundne fysiske personer, som ikke udøver andre kommercielle, industrielle eller professionelle aktiviteter, og som er oprettet udelukkende med det formål at forvalte ejerens eller ejernes formue, idet supplerende aktiviteter såsom at adskille ejernes aktiver fra erhvervsaktiver medregnes hertil, lette overdragelse af aktiver i en familie eller forhindre, at aktiverne deles op efter et familiemedlems død, forudsat at disse supplerende aktiviteter er omfattet af det primære formål med forvaltningen af ejernes formue

- 4) »**indskudsmægler**«: en fysisk person eller virksomhed, der mod gebyr anbringer indskud fra tredje- mand, herunder detailindskud og indskud fra selskaber, men eksklusiv indskud fra finansieringsinstitutter, i kreditinstitutter
- 5) »**ubehæftede aktiver**«: aktiver, som ikke er omfattet af juridiske, kontraktlige, reguleringsmæssige eller andre begrænsninger, der forhindrer instituttet i at afvikle, sælge, overføre, tildele eller generelt afhænde disse aktiver gennem aftaler om direkte salg eller genkøbsaftaler
- 6) »**ikkeobligatorisk overdækning af sikkerhedsstillelse**«: enhver værdi af aktiver, som instituttet ikke er forpligtet til at knytte til en udstedelse af dækkede obligationer i medfør af lov- eller myndighedskrav, kontraktlige forpligtelser eller hensyn til markedsdisciplin, navnlig såfremt aktiverne leveres ud over det juridiske, obligatoriske eller reguleringsmæssige mindstekrav til overdækning af sikkerhedsstillelse, som i henhold til en medlemsstats eller et tredjeland's nationale ret finder anvendelse på dækkede obligationer
- 7) »**krav til aktivdækning**«: forholdet mellem aktiver og passiver fastsat i overensstemmelse med en medlemsstats eller et tredjeland's nationale ret med henblik på forbedring af kreditværdighed i forbindelse med dækkede obligationer
- 8) »**margenlån**«: alle lån med sikkerhed, der ydes til kunder med det formål at indtage gearede handels- positioner
- 9) »**derivatkontrakter**«: de derivatkontrakter, der er opført i bilag II, og kreditderivater
- 10) »**stress**«: en pludselig opstået eller alvorlig forringelse af et instituts solvens eller likviditet som følge af ændrede markedsforhold eller idiosynkratiske faktorer, der medfører en væsentlig risiko for, at instituttet ikke kan opfylde sine forpligtelser, i takt med at de forfalder, inden for de næste 30 dage
- 11) »**aktiver på niveau 1**«: aktiver med særdeles stor likviditet og særdeles høj kreditkvalitet, jf. denne forordnings artikel 416, stk. 1, andet afsnit
- 12) »**aktiver på niveau 2**«: aktiver med stor likviditet og høj kreditkvalitet, jf. denne forordnings artikel 416, stk. 1, andet afsnit; aktiver på niveau 2 er yderligere opdelt i aktiver på niveau 2A og 2B som fastsat i den i artikel 460, stk. 1, omhandlede delegerede forordning
- 13) »**likviditetsbuffer**«: de aktiver på niveau 1 og 2, som et institut er i besiddelse af i overensstemmelse med den i artikel 460, stk. 1, omhandlede delegerede forordning
- 14) »**udgående nettopengestrømme**«: det beløb, som fremkommer ved at trække et instituts indgående pengestrømme fra dets udgående pengestrømme
- 15) »**indberetningsvaluta**«: valutaen i den medlemsstat, hvor det pågældende instituts hovedkontor er beliggende
- 16) »**factoring**«: en aftale mellem en virksomhed (»overdrageren«) og en finansiel enhed (»factoringen- heden«), ifølge hvilken overdrageren overdrager eller sælger sine fordringer til factoringenheden som modydelse for, at factoringenheden leverer en eller flere af følgende tjenesteydelser til overdrageren for så vidt angår de overdragne fordringer:
- a) et forskud på en procentdel af beløbet af de overdragne fordringer, som generelt er kortfristede, ubetingede og uden automatisk fornyelse
- b) administration af fordringer, inddrivelse og kreditrisikoafdækning, hvor factoringenheden normalt administrerer overdragerens tilgodehavender og inddriver fordringerne i factoringenhedens eget navn;

med henblik på afsnit IV behandles factoring som handelsfinansiering

17) »**betinget kredit- eller likviditetsfacilitet**«: en kredit- eller likviditetsfacilitet, der er uigenkaldelig eller betinget genkaldelig.«

107) Artikel 412 ændres således:

a) Stk. 2 affattes således:

»2. Institutterne må ikke dobbelttælle udgående pengestrømme, indgående pengestrømme og likvide aktiver.

Medmindre andet er angivet i den i artikel 460, stk. omhandlede delegerede retsakt, tælles en post, hvis den kan tælles i mere end en kategori af udgående pengestrømme, i den kategori af udgående pengestrømme, der skaber den største kontraktlige udgående pengestrøm for den pågældende post.«

b) Følgende stykke indsættes:

»4a. Den delegerede retsakt, som er omhandlet i artikel 460, stk. 1, finder anvendelse på de kreditinstitutter og investeringsselskaber, der er omhandlet i artikel 6, stk. 4.«

108) Artikel 413 og 414 affattes således:

»Artikel 413

Krav vedrørende stabil finansiering

1. Institutterne sikrer, at langsigtede aktiver og ikkebalanceførte poster er tilstrækkeligt dækket af envidte af forskellige finansieringsinstrumenter, der er stabile under både normale omstændigheder og i stresssituationer.
2. Bestemmelserne i afsnit III finder kun anvendelse med henblik på at præcisere indberetningsforpligtelserne som fastsat i artikel 415, indtil indberetningsforpligtelserne som fastsat i nævnte artikel for net stable funding ratio, som er omhandlet i afsnit IV, er blevet præciseret og indført i EU-retten.
3. Bestemmelserne i afsnit IV finder anvendelse med henblik på at præcisere kravet vedrørende stabil finansiering som fastsat i denne artikels stk. 1 og institutternes indberetningsforpligtelser som fastsat i artikel 415.
4. Medlemsstaterne kan opretholde eller indføre nationale bestemmelser på området for krav vedrørende stabil finansiering, før de bindende minimumsstandarder for krav vedrørende stabil nettofinansiering som fastsat i stk. 1 finder anvendelse.

Artikel 414

Opfyldelse af likviditetskrav

Et institut, som ikke opfylder eller ikke forventer at opfylde kravene i artikel 412 eller i artikel 413, stk. 1, herunder i stressede perioder, skal straks underrette de kompetente myndigheder og hurtigst muligt indgive en plan til de kompetente myndigheder for snarlig tilbagevenden til overholdelse af kravene i artikel 412 eller artikel 413, stk. 1, alt efter hvad der er relevant. Indtil instituttet igen opfylder kravene, skal det foretage daglig indberetning af de poster, der er omhandlet i afsnit III, i afsnit IV, i gennemførelsesretsakterne omhandlet i artikel 415, stk. 3 eller 3a, eller i den delegerede retsakt omhandlet i artikel 460, stk. 1, alt efter hvad der er relevant, ved hver arbejdsdags afslutning, medmindre de

kompetente myndigheder tillader en mindre hyppig indberetning og en længere indberetningsfrist. De kompetente myndigheder giver kun sådanne tilladelser på grundlag af instituttets individuelle situation under hensyntagen til omfanget og kompleksiteten af instituttets aktiviteter. De kompetente myndigheder skal overvåge gennemførelsen af denne genoprettelsesplan og kræve, at en tilbagevenden til overholdelse af kravene om nødvendigt finder sted hurtigere.«

109) Artikel 415 ændres således:

a) Stk. 1, 2 og 3 affattes således:

»1. Institutterne indberetter de poster, der er omhandlet i de gennemførelsesmæssige tekniske standarder omhandlet i denne artikels stk. 3 eller 3a, i afsnit IV og i den delegerede retsakt omhandlet i artikel 460, stk. 1, til de kompetente myndigheder i indberetningsvalutaen, uanset disse posters faktiske denominering. Indtil indberetningsforpligtelserne og indberetningsformatet for net stable funding ratio, som er omhandlet i afsnit IV, er blevet præciseret og indført i EU-retten, indberetter institutterne de poster, der er omhandlet i afsnit III, til de kompetente myndigheder i indberetningsvalutaen, uanset disse posters faktiske denominering.

Indberetning foretages mindst hver måned for de poster, der er omhandlet i den delegerede retsakt omhandlet i artikel 460, stk. 1, og mindst hvert kvartal for de poster, der er omhandlet i afsnit III og IV.

2. Et institut indberetter separat til de kompetente myndigheder de poster, der er omhandlet i de gennemførelsesmæssige tekniske standarder omhandlet i denne artikels stk. 3 eller 3a og i afsnit III, indtil indberetningsforpligtelserne og indberetningsformatet for net stable funding ratio, som er omhandlet i afsnit IV, er blevet præciseret og indført i EU-retten, i afsnit IV samt i den delegerede retsakt omhandlet i artikel 460, stk. 1, alt efter hvad der er relevant, i overensstemmelse med følgende:

- a) når posterne er denomineret i en anden valuta end indberetningsvalutaen, og instituttet har samlede forpligtelser denomineret i en sådan valuta, der udgør 5 % eller derover af instituttets eller den enkelte likviditetsundergruppes samlede passiver, ekskl. kapitalgrundlag og ikkebalanceførte poster, foretages indberetning i denomineringsvalutaen
- b) når posterne er denomineret i valutaen i en værtsmedlemsstat, hvor instituttet har en væsentlig filial, jf. artikel 51 i direktiv 2013/36/EU, og denne værtsmedlemsstat anvender en anden valuta end indberetningsvalutaen, foretages indberetning i valutaen i den medlemsstat, hvor den væsentlige filial er beliggende
- c) når posterne er denomineret i indberetningsvalutaen, og de samlede forpligtelser i andre valutaer end indberetningsvalutaen udgør 5 % eller derover af instituttets eller den enkelte likviditetsundergruppes samlede passiver, ekskl. kapitalgrundlag og ikkebalanceførte poster, foretages indberetning i indberetningsvalutaen.

3. EBA udarbejder udkast til gennemførelsesmæssige tekniske standarder med henblik på at præcisere følgende:

- a) ensartede formater og it-løsninger med tilhørende anvisninger for hyppighed samt skærings- og betalingsdatoer; indberetningsformaterne og -hyppigheden skal stå i rimeligt forhold til arten, omfanget og kompleksiteten af institutternes forskellige aktiviteter og skal omfatte den indberetning, der kræves i henhold til stk. 1 og 2

- b) yderligere krævede parametre for likviditetsovervågningen, der giver de kompetente myndigheder mulighed for at få et omfattende overblik over et instituts likviditetsrisikoprofil, og som skal stå i rimeligt forhold til arten, omfanget og kompleksiteten af et instituts aktiviteter.

EBA forelægger Kommissionen disse udkast til gennemførelsesmæssige tekniske standarder for de poster, der er præciseret i litra a), senest den 28. juli 2013, og for de poster, der er præciseret i litra b), senest den 1. januar 2014.

Kommissionen tillægges beføjelser til at vedtage de i første afsnit omhandlede gennemførelsesmæssige tekniske standarder i overensstemmelse med artikel 15 i forordning (EU) nr. 1093/2010.«

- b) Følgende stykke indsættes:

»3a. EBA udarbejder udkast til gennemførelsesmæssige tekniske standarder med henblik på at fastlægge, hvilke yderligere i stk. 3 omhandlede parametre for likviditetsovervågning der finder anvendelse på små og ikkekomplekse institutter.

EBA forelægger disse udkast til gennemførelsesmæssige tekniske standarder for Kommissionen senest den 28. juni 2020.

Kommissionen tillægges beføjelse til at vedtage de i første afsnit omhandlede gennemførelsesmæssige tekniske standarder i overensstemmelse med artikel 15 i forordning (EU) nr. 1093/2010.«

110) Artikel 416 ændres således:

- a) Stk. 3 affattes således:

»3. I henhold til stk. 1 skal institutterne indberette aktiver, der opfylder følgende betingelser, som likvide aktiver:

- a) aktiverne er ubehæftede eller står til rådighed i sikkerhedspuljer, der kan anvendes til at skaffe yderligere finansiering fra bevilgede eller, hvis den pågældende pulje forvaltes af en centralbank, ikkebevilgede, men endnu ikke finansierede kreditlinjer, der er til rådighed for instituttet
- b) aktiverne er ikke udstedt af instituttet selv eller dets moderinstitut eller datterinstitutter eller et andet datterselskab af dets moderinstitut eller finansielle moderholdingselskab
- c) aktivernes pris er generelt fastsat af markedsdeltagerne og kan let følges på markedet, eller prisen kan fastsættes ved en formel, der er nem at beregne på grundlag af offentligt tilgængelige input, og som ikke afhænger af stærke antagelser, som det typisk er tilfældet med strukturerede eller eksotiske produkter
- d) aktiverne er noteret på en anerkendt børs, eller de er omsættelige gennem direkte aftaler om salg eller gennem simple genkøbsaftaler på genkøbsmarkeder; disse kriterier vurderes separat for hvert marked.

De i første afsnit, litra c) og d), omhandlede betingelser finder ikke anvendelse på de i stk. 1, litra a), e) og f), omhandlede aktiver.«

- b) Stk. 5 og 6 affattes således:

»5. Aktier eller andele i CIU'er kan behandles som likvide aktiver op til et beløb på 500 mio. EUR, eller det tilsvarende beløb i national valuta, i hvert instituts portefølje af likvide aktiver, forudsat at kravene fastsat i artikel 132, stk. 3, er opfyldt, og at CIU'en kun investerer i likvide aktiver som omhandlet i stk. 1 i nærværende artikel, bortset fra derivater til reduktion af rente- eller kredit- eller valutarisiko.

En CIU's anvendelse eller potentielle anvendelse af derivater til afdækning af risici ved godkendte investeringer er ikke til hinder for, at den pågældende CIU kan behandles som omhandlet i dette stykkes første afsnit. Hvor værdien af CIU's aktier eller andele ikke regelmæssigt opgøres til markedsværdi af de i artikel 418, stk. 4, litra a) og b), omhandlede tredjeparter, og den kompetente myndighed ikke finder, at et institut har udviklet robuste metoder og processer til en sådan opgørelse som omhandlet i artikel 418, stk. 4, betragtes aktier eller andele i den pågældende CIU ikke som likvide aktiver.

6. Overholder et likvidt aktivt ikke længere kravet til likvide aktiver som fastsat i denne artikel, kan et institut dog vedblive med at anse det for at være et likvidt aktiv i en yderligere periode på 30 dage. Ophører et likvidt aktiv i en CIU med at være omfattet af behandlingen i stk. 5, kan aktierne eller andelene dog vedblive med at anses for at være et likvidt aktiv i en yderligere periode på 30 kalenderdage, forudsat at de pågældende aktiver ikke udgør mere end 10 % af CIU's samlede aktiver.«

c) Stk. 7 udgår.

111) Artikel 419 ændres således:

a) Stk. 2 affattes således:

»2. Hvis det dokumenterede behov for likvide aktiver i lyset af kravet i artikel 412 overstiger dedisponible likvide aktiver i en valuta, anvendes en eller flere af følgende undtagelsesbestemmelser:

a) uanset artikel 417, litra f), kan denomineringen af de likvide aktiver være uoverensstemmende med fordelingen efter valuta af udgående pengestrømme efter fratækning af indgående pengestrømme

b) for valutaer fra en medlemsstat eller et tredjeland kan de krævede likvide aktiver erstattes af kreditlinjer fra centralbanken i den pågældende medlemsstat eller i tredjelandet, som ved kontrakt er uigenkaldeligt bevilget for de næste 30 dage og rimeligt prissat, uafhængigt af det udnyttede beløb, forudsat at de kompetente myndigheder i den pågældende medlemsstat eller i tredjelandet gør det samme, og at den pågældende medlemsstat eller tredjelandet har sammenlignelige indberetningskrav

c) hvis der er et underskud i aktiver på niveau 1, kan instituttet besidde supplerende aktiver på niveau 2A med forbehold af højere haircut, og de lofter for aktiverne, som er fastsat i den i artikel 460, stk. 1, omhandlede delegerede forordning, kan ændres.«

b) Stk. 5 affattes således:

»5. EBA udarbejder udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder med henblik på at præcisere de undtagelsesbestemmelser, der er omhandlet i stk. 2, herunder betingelserne for deres anvendelse.

EBA forelægger disse udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder for Kommissionen senest den 28. december 2019.

Kommissionen tillægges beføjelse til at supplere denne forordning ved at vedtage de i første afsnit omhandlede reguleringsmæssige tekniske standarder i overensstemmelse med artikel 10-14 i forordning (EU) nr. 1093/2010.«

112) Artikel 422 ændres således:

a) Stk. 4 affattes således:

»4. Clearing-, deponerings- eller kontantforvaltningstjenester eller lignende som omhandlet i stk. 3, litra a) og d), omfatter kun disse tjenester, i det omfang tjenesterne leveres som led i en etableret forbindelse, som indskyderen i væsentlig grad er afhængig af. Disse tjenester må ikke blot bestå i korrespondentbank- eller mægler-tjenester, og institutterne skal have dokumentation for, at kunden ikke kan hæve beløb, der retligt forfalder inden for en periode på 30 dage, uden at det går ud over driften.

I afventning af en ensartet definition af en etableret operationel forbindelse som omhandlet i stk. 3, litra c), udarbejder institutterne selv kriterier med henblik på at identificere en etableret operationel forbindelse, hvor de har dokumentation for, at kunden ikke kan hæve beløb, der retligt forfalder inden for en periode på 30 dage, uden at det går ud over driften, og indberetter disse kriterier til de kompetente myndigheder. I mangel af en ensartet definition kan de kompetente myndigheder opstille generelle retningslinjer, som institutterne skal følge ved identificeringen af indskud, der opretholdes af indskyderen som led i en etableret operationel forbindelse.«

b) Stk. 8 affattes således:

»8. De kompetente myndigheder kan give tilladelse til i enkelttilfælde at anvende en lavere udgående procentsats på de forpligtelser, der er omhandlet i stk. 7, hvis alle følgende betingelser er opfyldt:

a) modparten er en af følgende:

i) moderselskab til eller datterselskab af instituttet eller et andet datterselskab af samme moderselskab

ii) knyttet til instituttet ved en forbindelse som defineret i artikel 22, stk. 7, i direktiv 2013/34/EU

iii) et institut omfattet af samme institutsikringsordning, som opfylder kravene i artikel 113, stk. 7, eller

iv) det centrale institut eller medlem af et netværk, der opfylder kravene i artikel 400, stk. 2, litra d)

b) der er grund til at forvente mindre udgående pengestrømme inden for de næste 30 dage, selv ved et kombineret idiosynkratisk og markedsomfattende stressscenario

c) tilsvarende, symmetriske eller mere konservative indgående pengestrømme anvendes af modparten uanset artikel 425

d) instituttet og modparten er etableret i samme medlemsstat.«

113) Artikel 423, stk. 2 og 3, affattes således:

»2. Et institut underretter inden for 30 dage efter en væsentlig forværring af instituttets kreditkvalitet de kompetente myndigheder om alle de kontrakter, der er indgået, og hvis betingelser har ført til udgående pengestrømme eller yderligere behov for sikkerhedsstillelse. Hvis de kompetente myndigheder finder disse kontrakter væsentlige i relation til instituttets potentielle udgående pengestrømme, skal de kræve, at instituttet tillægger supplerende udgående pengestrømme for disse kontrakter, som svarer til det yderligere behov for sikkerhedsstillelse, der skyldes en væsentlig forværring af instituttets kreditkvalitet, som f.eks. en nedsættelse af dets eksterne kreditvurdering med tre trin. Institutet vurderer regelmæssigt omfanget af denne væsentlige forværring i relevant omfang i henhold til de kontrakter, det har indgået, og resultatet af denne vurdering meddeles de kompetente myndigheder.

3. Institutet tillægger supplerende udgående pengestrømme, som svarer til det behov for sikkerhedsstillelse, der skyldes virkningen af et negativt markedsscenario på instituttets derivattransaktioner, hvis de er væsentlige.

EBA udarbejder udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder, som angiver de betingelser, på hvilke begrebet væsentlighed finder anvendelse, og metoderne til måling af de supplerende udgående pengestrømme.

EBA forelægger disse udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder for Kommissionen senest den 31. marts 2014.

Kommissionen tillægges beføjelse til at vedtage de i andet afsnit omhandlede reguleringsmæssige tekniske standarder i overensstemmelse med artikel 10-14 i forordning (EU) nr. 1093/2010.«

114) Artikel 424, stk. 4, affattes således:

»4. Den bevilgede værdi af en likviditetsfacilitet, der er blevet ydet til en SSPE med henblik på at gøre det muligt for denne SSPE at købe andre aktiver end værdipapirer af kunder, som ikke er finansielle kunder, multipliceres med 10 %, forudsat at den bevilgede værdi overstiger værdien af aktiver, der aktuelt er købt af kunder, og hvis det maksimumsbeløb, der kan udnyttes, kontraktligt er begrænset til værdien af aktuelt købte aktiver.«

115) Artikel 425, stk. 2, litra c), affattes således:

»c) lån uden fast kontraktlig udløbsdato indregnes med 20 % indgående pengestrømme, under forudsætning af at kontrakten giver instituttet mulighed for at opsiges denne og kræve betaling inden 30 dage«.

116) I sjette del indsættes følgende afsnit efter artikel 428:

»AFSNIT IV

NET STABLE FUNDING RATIOKAPITEL 1

Net stable funding ratio

Artikel 428a

Anvendelse på konsolideret niveau

Når den net stable funding ratio, der er fastsat i dette afsnit, finder anvendelse på konsolideret niveau i henhold til artikel 11, stk. 4, gælder følgende bestemmelser:

- a) aktiver og ikkebalanceførte poster i et datterselskab med hovedkvarter i et tredjeland, som er omfattet af faktorer for krævet stabil finansiering i henhold til kravet vedrørende stabil nettofinansiering fastsat i dette tredjelands nationale ret, der er højere end de i kapitel 4 angivne, er omfattet af konsolidering i overensstemmelse med de højere faktorer, der er anført i dette tredjelands nationale ret
- b) passiver og kapitalgrundlag i et datterselskab med hovedkvarter i et tredjeland, som er omfattet af faktorer for tilgængelig stabil finansiering i henhold til kravet vedrørende stabil nettofinansiering fastsat i dette tredjelands nationale ret, der er lavere end de i kapitel 3 angivne, er omfattet af konsolidering i overensstemmelse med de lavere faktorer, der er anført i dette tredjelands nationale ret
- c) tredjelandsaktiver, der opfylder kravene i den i artikel 460, stk. 1, omhandlede delegerede retsakt, og som besiddes af et datterselskab med hovedkvarter i et tredjeland, medtages ikke som likvide aktiver i forbindelse med konsolidering, hvis de ikke anerkendes som likvide aktiver i henhold til den nationale ret i det tredjeland, der fastsætter likviditetsdækningskravet

d) investeringsselskaber i koncernen, som i henhold til artikel 6, stk. 4, ikke er omfattet af dette afsnit, er omfattet af artikel 413 og 428b på konsolideret niveau, medmindre andet er angivet i dette litra, er sådanne investeringsselskaber stadig omfattet af det detaljerede krav vedrørende stabil nettofinansiering for investeringsselskaber, der er fastsat i national ret.

Artikel 428b

Net stable funding ratio

1. Kravet vedrørende stabil nettofinansiering, som er fastsat i artikel 413, stk. 1, er lig med forholdet mellem instituttets tilgængelige stabile finansiering som omhandlet i kapitel 3 og instituttets krævede stabile finansiering som omhandlet i kapitel 4 og udtrykkes som en procentdel. Institutterne beregner deres net stable funding ratio efter følgende formel:

$$\frac{\text{Tilgængelig stabil finansiering}}{\text{Krævet stabil finansiering}} = \text{net stable funding ratio (\%)}$$

2. Institutterne skal have en net stable funding ratio på mindst 100 % beregnet i indberetningsvalutaen for alle deres transaktioner, uanset deres faktiske valutadenominering.

3. Hvis et instituts net stable funding ratio på et tidspunkt er faldet til under 100 % eller med rimelighed kan forventes at falde til under 100 %, finder kravet i artikel 414 anvendelse. Instituttet sigter mod at genoprette sin net stable funding ratio til det niveau, der er omhandlet i nærværende artikels stk. 2.

2. De kompetente myndigheder vurderer årsagerne til instituttets manglende overholdelse af nærværende artikels stk. 2, inden de træffer tilsynsforanstaltninger

4. Institutterne beregner og overvåger deres net stable funding ratio i indberetningsvalutaen for alle deres transaktioner, uanset deres faktiske valutadenominering, og separat for deres transaktioner denomineret i hver af de valutaer, der er omfattet af separat indberetning i henhold til artikel 415, stk. 2.

5. Institutterne sikrer, at fordelingen af deres finansieringsprofil efter valutadenominering generelt stemmer overens med fordelingen af deres aktiver efter valuta. Hvis det er hensigtsmæssigt, kan de kompetente myndigheder kræve, at institutterne begrænser valutamismatches, ved at fastsætte begrænsninger for andelen af krævet stabil finansiering i en bestemt valuta, som kan opfyldes med tilgængelig stabil finansiering, som ikke er denomineret i denne valuta. Denne begrænsning kan kun anvendes på en valuta, der er omfattet af separat indberetning i henhold til artikel 415, stk. 2.

Ved fastsættelsen af niveauet for de begrænsninger for valutamismatches, som kan finde anvendelse i overensstemmelse med denne artikel, tager de kompetente myndigheder som minimum hensyn til:

a) om instituttet er i stand til at overføre tilgængelig stabil finansiering fra én valuta til en anden og på tværs af jurisdiktioner og juridiske enheder inden for koncernen, og om instituttet er i stand til at udveksle valutaer og rejse midler på udenlandske valutamarkeder inden for den etårige tidshorisont for net stable funding ratio

b) virkningen af negative bevægelser i vekselkursen for eksisterende positioner med mismatch og for effektiviteten af foretagne valutaafdækninger.

Enhver begrænsning for valutamismatches, der indføres i overensstemmelse med denne artikel, udgør et specifikt likviditetskrav, jf. artikel 105 i direktiv 2013/36/EU.

KAPITEL 2

Generelle regler for beregningen af net stable funding ratio

Artikel 428c

Beregning af net stable funding ratio

1. Medmindre andet er angivet i dette afsnit, indregner institutterne aktiver, passiver og ikkebalanceførte poster som bruttobeløb.
2. Med henblik på beregning af deres net stable funding ratio anvender institutterne de relevante faktorer for stabil finansiering, der er omhandlet i kapitel 3 og 4, på regnskabsværdien af deres aktiver, passiver og ikkebalanceførte poster, medmindre andet er angivet i dette afsnit.
3. Institutterne må ikke dobbelttælle krævet stabil finansiering og tilgængelig stabil finansiering.

Hvis en post kan henføres til mere end en kategori af krævet stabil finansiering, henføres den til den kategori af krævet stabil finansiering, der skaber den største kontraktlige krævede stabile finansiering for den pågældende post, medmindre andet er angivet i dette afsnit.

Artikel 428d

Derivatkontrakter

1. Institutterne anvender denne artikel til at beregne beløbet for krævet stabil finansiering til derivatkontrakter som omhandlet i kapitel 3 og 4.
2. Med forbehold af artikel 428ah, stk. 2, indregner institutterne dagsværdien af deres derivatpositioner på nettobasis, hvor disse positioner indgår i den samme nettinggruppe, som opfylder kravene i artikel 429c, stk. 1. Hvis dette ikke er tilfældet, indregner institutterne dagsværdien af deres derivatpositioner på bruttobasis og behandler disse derivatpositioner som hørende til en separat nettinggruppe for så vidt angår kapitel 4.
3. I dette afsnit forstås ved »dagsværdien af en nettinggruppe« summen af dagsværdierne af alle de transaktioner, der indgår i en nettinggruppe.
4. Med forbehold af artikel 428ah, stk. 2, beregnes alle derivatkontrakter, der er anført i punkt 2, litra a)-e), i bilag II, som indebærer en fuldstændig udveksling af hovedstole inden for samme dag, på nettobasis på tværs af valutaer, herunder med henblik på indberetning i en valuta, der er omfattet af separat indberetning i henhold til artikel 415, stk. 2, selv om disse transaktioner ikke indgår i den samme nettinggruppe, der opfylder kravene i artikel 429c, stk. 1.
5. Likvide midler, der er modtaget som sikkerhedsstillelse til begrænsning af eksponeringen mod en derivativposition, behandles som sådanne og ikke som indskud, som er omfattet af kapitel 3.
6. De kompetente myndigheder kan med den relevante centralbanks godkendelse beslutte at udelade indvirkningen af derivatkontrakter i beregningen af net stable funding ratio, herunder ved fastsættelse af faktorerne for krævet stabil finansiering og for hensættelser og tab, forudsat at alle følgende betingelser er opfyldt:
 - a) disse kontrakter har en restløbetid på under seks måneder
 - b) modparten er ECB eller en medlemsstats centralbank
- c) derivatkontrakterne er et led i den monetære politik, der føres af ECB eller en medlemsstats centralbank.

Såfremt et datterselskab, hvis hovedkvarter er beliggende i et tredjeland, er omfattet af undtagelsen i første afsnit i henhold til dette tredjelandets nationale ret, som fastsætter kravet vedrørende stabil nettofinansiering, tages denne undtagelse i tredjelandets nationale ret i betragtning i forbindelse med konsolidering.

Artikel 428e

Netting af sikrede udlånstransaktioner og kapitalmarkedstransaktioner

Aktiver og passiver, der følger af værdipapirfinansieringstransaktioner med en enkelt modpart, beregnes på nettobasis, såfremt disse aktiver og passiver opfylder nettingbetingelserne i artikel 429b, stk. 4.

Artikel 428f

Indbyrdes afhængige aktiver og passiver

1. Med de kompetente myndigheders forudgående godkendelse kan et institut behandle et aktiv og et passiv som indbyrdes afhængige, såfremt alle følgende betingelser er opfyldt:

- a) instituttet handler alene som en pass through-enhed, som kanaliserer finansieringerne fra passivet til det tilsvarende indbyrdes afhængige aktiv
- b) de enkelte indbyrdes afhængige aktiver og passiver kan klart identificeres og har samme hovedstol
- c) aktivet og det indbyrdes afhængige passiv har i det væsentlige samme løbetider med en maksimal frist på 20 dage mellem aktivets udløb og passivets udløb
- d) det indbyrdes afhængige passiv følger af en juridisk, reguleringsmæssig eller kontraktlig forpligtelse og anvendes ikke til at finansiere andre aktiver
- e) de væsentligste betalingsstrømme fra aktivet anvendes ikke til andre formål end at tilbagebetale det indbyrdes afhængige passiv
- f) modparterne i hvert par af indbyrdes afhængige aktiver og passiver er ikke de samme.

2. Aktiver og passiver anses for at opfylde betingelserne fastsat i stk. 1 og anses for at være indbyrdes afhængige, såfremt de er direkte knyttet til følgende produkter eller tjenester:

- a) centrale regulerede opsparingsprodukter, forudsat at institutterne ved lov er forpligtet til at overføre regulerede indskud til en central fond, som er oprettet og styret af en medlemsstats centralregering, og som yder lån med det formål at fremme mål af almen interesse, og forudsat at overførslen af indskud til den centrale fond sker mindst månedligt
- b) støttelån og kredit- og likviditetsfaciliteter, der opfylder kriterierne i den i artikel 460, stk. 1, omhandlede delegerede retsakt, for institutter, der handler som simple mæglere, der ikke pådrager sig en finansieringsrisiko
- c) dækkede obligationer, der opfylder alle følgende betingelser:
 - i) de er obligationer som omhandlet i artikel 52, stk. 4, i direktiv 2009/65/EF, eller de opfylder kriterierne for den behandling, der er omhandlet i denne forordnings artikel 129, stk. 4 eller 5
 - ii) de underliggende lån er fuldt matchfinansieret af de udstedte dækkede obligationer, eller de dækkede obligationer har ikkevilkårlige triggere til forlængelse af løbetiden med et år eller mere indtil udløbs-

datoen for de underliggende lån i tilfælde af manglende refinansiering ved den dækkede obligations udløbsdato

d) derivatclearing for kunder, såfremt instituttet ikke giver kunderne garanti for CCP'ens resultater og derfor ikke pådrager sig en finansieringsrisiko.

3. EBA overvåger aktiver og passiver samt produkter og tjenester, der i henhold til stk. 1 og stk. 2 behandles som indbyrdes afhængige aktiver og passiver, for at fastslå, om og i hvilket omfang de i stk. 1 fastsatte egnedetskriterier er opfyldt. EBA aflægger rapport til Kommissionen om resultaterne af denne overvågning og rådgiver Kommissionen om, hvorvidt en ændring af de i stk. 1 fastsatte betingelser eller en ændring af listen over produkter og tjenester i stk. 2 er nødvendig.

Artikel 428g

Indskud i institutsikringsordninger og samarbejdsnetværk

Hvis et institut indgår i en institutsikringsordning af den i artikel 113, stk. 7, omhandlede type i et netværk, der er berettiget til undtagelsen i artikel 10, eller i et samarbejdsnetværk i en medlemsstat, gælder følgende for instituttets anfordringsindskud placeret i det centrale institut, som det indskydende institut anser for at være likvide aktiver i henhold til den i artikel 460, stk. 1, omhandlede delegerede retsakt:

- a) det indskydende institut anvender faktoren for krævet stabil finansiering i henhold til afdeling 2 i kapitel 4, afhængigt af behandlingen af disse anfordringsindskud som aktiver på niveau 1, niveau 2A eller niveau 2B i henhold til den i artikel 460, stk. 1, omhandlede delegerede retsakt og afhængigt af det relevante haircut, der anvendes på disse anfordringsindskud for at beregne likviditetsdækningsgraden
- b) det centrale institut, der modtager indskuddet, anvender den tilsvarende symmetriske faktor for tilgængelig stabil finansiering.

Artikel 428h

Præferencebehandling inden for en koncern eller en institutsikringsordning

1. Uanset kapitel 3 og 4, og når artikel 428g ikke finder anvendelse, kan de kompetente myndigheder give institutter tilladelse til i individuelle tilfælde at anvende en højere faktor for tilgængelig stabil finansiering eller en lavere faktor for krævet stabil finansiering på aktiver, passiver og bevilgede kredit- eller likviditetsfaciliteter, forudsat at alle følgende betingelser er opfyldt:
- a) modparten er en af følgende:
- i) instituttets moderselskab eller datterselskab
- ii) et andet datterselskab af samme moderselskab
- iii) en virksomhed med en forbindelse til instituttet som defineret i artikel 22, stk. 7, i direktiv 2013/34/EU
- iv) et medlem af den samme institutsikringsordning omhandlet i denne forordnings artikel 113, stk. 7, som instituttet
- v) det centrale organ eller et tilknyttet kreditinstitut i et netværk eller en samarbejdsgruppe, jf. artikel 10

- b) der er grund til at forvente, at det passiv eller den bevilgede kredit- eller likviditetsfacilitet, der er modtaget af instituttet, udgør en mere stabil finansieringskilde, eller at det aktiv eller den bevilgedekredit- eller likviditetsfacilitet, der er givet af instituttet, kræver mindre stabil finansiering inden for den etårige horisont for net stable funding ratio end det samme passiv, det samme aktiv eller den samme bevilgede kredit- eller likviditetsfacilitet, der er modtaget eller givet af andre modparter
 - c) modparten anvender en faktor for krævet stabil finansiering, som er lig med eller højere end den højere faktor for tilgængelig stabil finansiering, eller anvender en faktor for tilgængelig stabil finansiering, som er lig med eller lavere end den lavere faktor for krævet stabil finansiering
 - d) instituttet og modparten er etableret i samme medlemsstat.
2. Hvis instituttet og modparten er etableret i forskellige medlemsstater, kan de kompetente myndigheder se bort fra betingelsen i stk. 1, litra d), forudsat at følgende kriterier i tillæg til kriterierne i stk. 1 er opfyldt:
- a) der er indgået juridisk bindende aftaler og forpligtelser mellem koncernenheder vedrørende aktivet, passivet eller den bevilgede kredit- eller likviditetsfacilitet
 - b) finansieringsstilleren har en lav finansieringsrisikoprofil
 - c) der tages tilstrækkeligt hensyn til finansieringsrisikoprofilen hos modtageren af finansieringen ved den likviditetsrisikostyring, som finansieringsstilleren foretager.

De kompetente myndigheder hører hinanden i overensstemmelse med artikel 20, stk. 1, litra b), med henblik på at afgøre, om de supplerende kriterier i dette stykkeer opfyldt.

KAPITEL 3

Tilgængelig stabil finansiering

Afdeling 1 Almindelige bestemmelser

Artikel 428i

Beregning af beløbet for tilgængelig stabil finansiering

Medmindre andet er angivet i dette kapitel, beregnes beløbet for tilgængelig stabil finansiering ved at multiplicere regnskabsværdien af forskellige kategorier eller typer af passiver og kapitalgrundlag med de faktorer for tilgængelig stabil finansiering, som finder anvendelse i henhold til afdeling 2. Det samlede beløb for tilgængelig stabil finansiering er summen af de vægtede beløb af passiver og kapitalgrundlag.

Obligationer og andre gældsinstrumenter, der udstedes af instituttet, udelukkende sælges på detailmarkedet og står på en detailkonto, kan behandles som hørende til den relevante detailindskudskategori. Derskal gælde begrænsninger, således at de pågældende instrumenter ikke kan købes og besiddes af andre parter end detailkunder.

Artikel 428j

Restløbetid for et passiv eller kapitalgrundlag